

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΗ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1951

ΑΡΙΘ. 3

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ειρηνικά Γράμματα: Ἀπάντησις τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Σπυριδῶνος πρὸς τὴν εἰρηκὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου. — **Ἑλληνο-Αἰθιοπικά:** Ἡ ἐν εἰδικῇ τελετῇ ἐπίδοσις τῶν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δωρηθέντων εἰς τοὺς Αἰθιοπὰς Ἱεράρχας ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων. — **Ἀνοικοδόμησις ἱερῶν ναῶν.** — **Ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου** (περὶ τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ) — **Ἐκθεσις Ἀπολογισμοῦ** τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας χρήσεως 1949—1950. — **Πορατηρήσεων Στήλη:** Πανελλήνιος. — Αὐθαρεσία. — Ἡ νικῶσα. — Τὸ «Ἱερατικόν». — Θυατείρων Γερμανός (†). — Ἡ ἀπήχησις. — **Χρονικά.**

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ Κύριε Μακάριε, τὴν Ὑμετέραν φιλιότητα Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι ἡδέως πάνυ προσαγορεύομεν.

Τὴν ἅμα τῷ πρώτῳ ἐκ Κύπρου ἀκούσματι τῆς δλοθύμῳ γνώμῃ κλήρου τε καὶ λαοῦ ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας ποθεινοτάτης Μακαριότητος χαρὰν ἡμῶν ἀνεγέωσαν καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐπέτειναν τὰ ἔπερ μετέπειτα ἐκομισάμεθα ἐνθρονιστικὰ Ἀδτιῆς γράμματα, δι' ὧν ἠγγέλλετο ἡμῖν τὰ εὐαγγέλια τῆς κατὰ τὰ ἐκ πολλοῦ ἐν τῇ Ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ Κύπρου κρατοῦντα ἐκλογικὰ θέσμινα εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἀγ. ἀποστόλου Βαρνάβα αἰσίας ἀναρρήσεως Ἀδτιῆς εἰς διαδοχὴν τοῦ μακαριστοῦ ἐκείνου προκατόχου Ἀδτιῆς Μακαρίου τοῦ Β', ὑπὲρ οὗ οὐ πανόμεθα τὰς εὐχὰς πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν ἀναφέροντες. Ἀλλὰ καὶ παραμυθίας ὡς πλείστης ἐνέπλησεν ἡμᾶς ἢ τε ὡς ἐμπρέπει τῇ ἱερᾷ ἐκλογικῇ πράξει κρατήσασα ἱεροπρεπῆς εὐταξία καὶ ἡ ἄμεσος ἐν βραχεῖ θεραπείᾳ τῆς χηρείας τῆς Ἀγιοτάτης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας.

Ἀσμένως τοίνυν ἐπὶ τὴν ἀπάντησιν ἤκοντες, δόξαν μὲν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ θεῷ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορι καὶ Κυβερνήτῃ ἐφ' οἷς οὕτω θεοπρεπῶς τὰ τῆς Ἀγιοτάτης ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησίας ὀκονομήθη, ἐκ ψυχῆς δὲ συγκαίρομεν τῇ τε Ὑμετέρᾳ θεοφροσύνῃ Μακαριότητι ὅτι, ἐπὶ περιφανέ-

στέρῳ λυχρίαν θεόθεν ταχθεῖσα, καλεῖται νῦν εὐρύτερον ἀναπῦξαι τὰς ὠμολογημένας Ἀδτιῆς ποιμαντορικὰς ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐμπεισιτενυμένη Ἀδτιῇ ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοιοῦτος αὐτῇ κατεστάθη ποιμὴν, ἐν παιδείᾳ μὲν καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἐκ παίδων ἐντεθραμμένος, τὰ ἱερὰ δὲ γράμματα ἀρίτως οσοφισμένος, κὰν τῇ ἱερᾷ δ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονία πολλαχῶς δεδοκιμασμένος καὶ ἀκλονήτως στοιχῶν τῷ ἀστραβεῖ κανόνι τῆς ὅλης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διδασκαλίας.

Οὕτως αἰσίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ το οὔτου Ποιμένα ἀνωθεν δωρηθῆναι τῇ Ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ Κύπρου ἔκβασιν τῶν πόθων ἡμῶν καὶ εὐχῶν ἐνορῶντες καταμαρτυροῦμένην, διὰ σπουδῆς ἔχομεν πρόθυμον τῇ Ὑμετέρᾳ Ἀγάπῃ δοῦναι τὴν δεξιὰν ἐπὶ μονίμῳ πνευματικῇ κατὰ Χριστὸν κοινωνίᾳ διὰ τῶνδε ἡμῶν τῶν ἀδελφικῶν γραμμάτων, κατὰ τὸν ἀρχαιόθεν εἰς κεραιτηκότα κανόνα τῆς τῶν ἐνθρονιστικῶν ἐπιστολῶν διαμοιβῆς, τὴν χάριτι Κυρίου ὑφειστώσαν ἐν ταῖς ἀγιοτάταις ὀρθοδόξοις ἀποστολικαῖς Ἐκκλησίαις εἰρήνην Χριστοῦ καταγγελλουσῶν καὶ τὴν ἐν αὐταῖς κρατοῦσαν ἀγάπην ἀκαταίτητον διατρανοῦσαν.

Εὐχόμενοι δὲ διακαῶς μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἱεραρχίας ὅπως ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιεπίσκοπος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐνδυναμοῖ ἐπὶ μήκιστον τὴν Ὑμετέραν ἐπιπόθητον Μακαριότητα ἐν τῇ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους χειραγωγίᾳ τοῦ ἐμπεισιτενυμένου Ἀδτιῆ λογικοῦ ποιμνίου, ἀπεκδεχόμενοι δὲ παρὰ Κυρίου ταχεῖαν καὶ πλήρη τὴν εὐδόωσιν τῶν δικαιοτάτων τῆς Ἐθναρχίας τῆς Κύπρου ἀγῶνων ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τοῦ παγκυρίου πόθου τῆς μετὰ τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῆς μεγαλονήσου καὶ ἀποκαταδοκῶντες ἐν τάχει ἐναγκαλισθῆναι ἐν ἐλευθερίᾳ τὴν Ὑμετέραν Ἀγάπην, παρακαλοῦμεν μεταδοθῆναι τὰς ἀδελφικὰς ἡμῶν προσηύσεις τοῖς περὶ Ἀδτιῆν ἀγαπητοῖς ἱεράρχαις καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἀσπαζόμεθα δ' Ἀδτιῆν ἐν ἀγίῳ φιλήματι καὶ διατελοῦμεν

τῆς Ὑμετέρας λίαν περισπουδάστου ἡμῖν Μακαριότητος δλοπρόθυμου ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ καὶ συλλειτουργός,

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἀθῆναι
τῇ λ' Ἰανουαρίου, α' 51

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ

Ἐπί τῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Αἰθιοπίας Ἀδδῖς Ἀμπάμπα κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ παρελθόντος ἔτους μεταβάσει τοῦ παρὰ τῇ ἐκεῖ Κυβερνήσει Ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀ. Μηλιαρέση, ἢ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδων ἀπέστειλε δι' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν Ἀδδῖς Ἀμπάμπα Σεβ. Μητροπολίτην Ἀξώμης κ. Νικόλαον ἕξ ἀρχιερατικά Ἐγκόλπια, ὅπως ἐκ μέρους τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας ἐγχειρίσῃ αὐτὰ ὡς ἀδελφικὴν προσφορὰν πρὸς τὸν Πρωθιεράρχην τῆς Ἐκκλησίας Αἰθιοπίας καὶ τοὺς λοιποὺς Αἰθίοπας Ἱεράρχας εἰς ἔνδειξιν ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς.

Τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐν εἰδικῇ τελετῇ ἐπίδοσιν τῶν ἱερῶν τούτων δώρων.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΞΩΜΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΞΩΜΗΣ
ἐν Ἀδῖς-Ἀμπάμπα

Μεγαλειότατε,

Ὡς ἀνιέρχθη ἤδη εἰς τὴν ὑψηλὴν γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Μακαριώτατος κ. Σπυρίδων ἡγαθύνθη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς χαιρετισμὸν τοῦ χάριτος εἰς τὰς δόκλους προσπαθείας τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος συγκροηθέντος Αἰθιοπικοῦ Ἐπισκοπικοῦ σώματος νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἕξ Αἰθίοπας Ἐπισκόπους ἕξ Ἐγκόλπια, ἧτοι ἕξ μετάρια ἕξ ἐκείνων, ἅτινα φέρουσι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν (Ἑλληνικῆς, Κοπτικῆς, Ἀρμενικῆς, Συριακῆς κλ.) εἰς συμβολισμὸν τοῦ ὄντος φέρουσι Ἐπισκοπικοῦ βαθμοῦ.

Ἡ μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν Αἰθιοπικῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἀδελφότης καὶ τὸ πνεῦμα τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀλληλεγγύης θὰ ἐκδηλωθῶσιν, ἢ μᾶλλον θὰ ἐνισχυθῶσιν καὶ ἐξυψωθῶσιν, ἂν ἡ τῶν Ἐγκολπίων τούτων ἀπονομὴ γένηται ἐν ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐπισημοτέρῳ τελετῇ, ἢ ὁ ἐπισημότης ἐνδείκνυται τόσον ὡς ἐκ τῆς προελεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ δώρου, ὅσον καὶ ἐκ τοῦ συμβολισμοῦ αὐτοῦ.

Ὅθεν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, Ἦν παρακαλῶ ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ ὀρίσῃ τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν τόπον, ἵνα οἱ τε Αἰθίοπες καὶ οἱ Ἕλληνες συμπαραστώσιν ἡνωμένοι κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν Ἐγκολπίων τούτων εἰς τοὺς σεβαστοὺς παραλήπτας των.

Εὐχῆς ἔργον βεβαίως θὰ ἦτο ἂν καθίστατο δυνατόν νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὴν τελετὴν καὶ οἱ ἕξ Ἐπίσκοποι. Ἐν ἢ ὁμοῦ περιπτώσει εἰς ἢ δύο ἐξ αὐτῶν θὰ ἐκωλύοντο. ἢ τελετῇ, χωρὶς νὰ ἀπολέσῃ πολὺ τῆς ἐπισημότητος, θὰ τηρήσῃ πάντοτε τὴν σημασίαν τῆς.

Τόσον ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μακαριώτατος Σπυρίδων, ὅσον καὶ πᾶσαι αἱ ἐν Αἰθιοπία Ἑλληνικαὶ ἑνορίαι θὰ θεωρήσωσιν ἐαυτοὺς ἐξαιρετικῶς εὐτυχεῖς, ἂν ἢ Ὑμετέρα Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος εὐαρεστηθῇ νὰ τιμήσῃ τὴν τελετὴν ταύτην

τῆς ἀδελφότητος, ἐξαίρουσα οὕτω τὴν σημασίαν αὐτῆς πρὸς μερίστην χαρὰν καὶ τιμὴν τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐύλογεῖν Κύριος τὴν Σὴν Βασιλείαν!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἐλληνορθόδοξος Μητροπολίτης Ἀξώμης

Ἐν Ἀδῖς-Ἀμπάμπα

τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1950

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα
τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αἰθιοπίας

ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ
Ἀδῖς Ἀμπάμπα

Ἀριθ. 185/43

10 Ὀκτωβρίου 1950

Σεβασμιότατε,

Πρὸς τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος ἐνετάλην ὅπως ἀπαντήσω εἰς τὴν ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου ὑμετέραν ἐπistolὴν, ἀνακοινοῦσαν τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Σπυρίδωνος καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἕξ Αἰθίοπας Ἐπισκόπους ἀδελφικὸν δῶρον.

Ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος ἐκτιμᾷ λίαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φιλόφροναν τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος προσοχὴν εἰς τὴν τόσον καλῶς τεκμηριῶσαν τὴν ἐν ἀμφοτέροις ταῖς Ἐκκλησίαις ὑφειστώσαν θερμοσύνην τῆς χριστιανικῆς ἀδελφότητος.

Ὡς πρὸς τὴν τελετὴν εὐαρεστηθῆτε νὰ ἔλθῃτε εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Ἀμπούνα Θεοφίλου καὶ νὰ προβῆτε μετ' αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν διευθέτησιν.

Παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑψίστης μου ἐκτιμήσεως.

T. WOKQ

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα

τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον

τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας

Ἀδῖς-Ἀμπάμπα

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΞΩΜΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Μ. ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΞΩΜΗΣ
Addis Ababa (Ethiopia)

Addis Ababa 31 Δεκεμβρίου 1950

Ἀριθμ. 860

Μακαριώτατε,

Σήμερον ἐγένετο ἐπισήμως καὶ πανηγυρικῶς, ἐν τῷ Αἰθιοπικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ ὑπὸ τὴν ψαλμωδίαν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ τῆς χορωδίας τοῦ ἑλληνοορθόδοξου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Φρουμετίου, ἡ εἰς τοὺς Αἰθίοπας Ἱεράρχας ἐπίδοσις τῶν ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων, τὰ ὁποῖα εὐηρεστήθητε νὰ πέμψητε δι' ἐμοῦ πρὸς αὐτοὺς ὡς δῶρον ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Αἰθιοπίας. Ἡ ἐπίδοσις αὕτη ἐβράδυνε, διότι ἐπεζητεῖτο ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ εὐρίσκοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας διεσκομισμένοι αἰθιοπικῶν ἐπίσκοποι, ὡς ἡ πρώτη τοῦ αἰθιοπικοῦ ἔτους, ἢ ἡ ἑορτὴ τοῦ Σταυροῦ, ἢ ἡ ἐπέτειος τῆς στέψεως τοῦ Ἀδιοκράτορος.

Ἄλλ' ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους ἐκρίθη ν' ἀρκεοθῶμεν εἰς τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ παρουσίαν τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἀβούνα Βασιλείου καὶ ἐνός ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων Ἐπισκόπων, τοῦ Ἐπισκόπου Χάραρ Ἀβούνα Θεοφίλου.

Πράγματι σήμερον ἐν ἀλημονήτῳ διὰ τοὺς Αἰθιοπίας τελετῇ ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμετέρων χριστιανῶν μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἀντιπροσώπου, τοῦ ἐπιτετραμμένου κ. Ἀ. Μηλιαρέση, ἐπὶ κεφαλῆς καὶ πολλῶν ἀξιωματῶν αἰθιοπικῶν κληρικῶν καὶ πολιτικῶν, ἐγίνειν ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐγκολπίων εἰς τὸν Τοποτηρητὴν καὶ τὸν ἐπίσκοπον Χάραρ.

Περιγραφὴν τῆς τελετῆς ταύτης συνάπτω τῇ παροῦσῃ σὺν φωτογραφίαις.

Κατὰ κοινήν ὁμολογίαν, ὅσον ἢ ἀπὸ τῆς σκέψεως τῆς Ὑμετέρας Γερασμίας Μακαριότητος ν' ἀποστείλῃ τὰ δῶρα ταῦτα, ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς τελετῆς τῆς ἐπιδόσεως, ἐντύπως ὑπέρξεν ἰκτινοποιητικὴ λ'α'. Ὡς ἐμφαίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπισυναπτιμένου ἀντιγράφου, ἡ εὐδωρέσκεια τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀδιοκράτορος εἶνε εὐμενεστάτη.

Χαρίζαιτο Ὑμῖν ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τὸν νέον ἐν αὐτὸν τῆς χρησιμότητος Αἰθιοῦ ἐπιμελεων πάσης χάριτος καὶ ἀγαθωσύνης.

Δ ατελῶ

τῆς Ὑμετέρας Γερασμίας Μακαριότητος ἀδελφός
ἐν Χριστῷ λίαν πρόθυμος

† Ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Τῇ Α. Μακαριότητι

τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν

καὶ Προέδρῳ τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος

κυρίῳ, κυρίῳ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ

Εἰς Ἀθήνας

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΓΚΟΛΠΙΩΝ

Τὸ ἔτος 1950 ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἔληξεν ἐν Ἀδίς Ἀμπέμπα διὰ τελετῆς ἐχοῦσης μεγάλην σημασίαν διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς καὶ Αἰθιοπικῆς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εὐηρεστήθη νὰ τιμήσῃ τὴν νέαν Ἱεραρχίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Αἰθιοπίας, διὰ δώρου συνισταμένου εἰς ἕξ ὠραῖα ἀρχιερατικὰ ἐγκόλπια ἰσάριθμα πρὸς τοὺς Αἰθιοπας Ἐπισκόπους.

Τὰ δῶρα ταῦτα ἐκόμισεν ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀ. Μηλιαρέσης, σὺν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀξώμης Νικόλαον, δι' ἧς ἀνετίθετο εἰς αὐτόν, ὅπως ἐπιδώσῃ τὰ ἐγκόλπια ταῦτα εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν Ἱεραρχίαν.

Ὡς ἡμέρα ἐπιδόσεως τῶν ἐγκολπίων τούτων ὠρίσθη ἡ 31 Δεκεμβρίου 1950 καὶ ὥρα 9.30' π.μ. ἐν τῷ αἰθιοπικῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ τὸ Ἡρώων τῶν Αἰθιοπῶν. Εἶνε νεόδμητος Ναὸς καὶ καλλιπεπέστατος. Κάτωθεν αὐτοῦ ἔχουν κατασκευασθῆ κρύπται, εἰς αἷς ἐναπετέθησαν τὰ ὁστὰ ἀνδρῶν ἐξ ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς αὐτοθυσίας τῶν παρέσχον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Αἰθιοπίαν κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ παντὸς ἐθνικὴν περιπέτειαν.

Ἡ ἐπίδοσις ἐβράδυνε κάπως, διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις τῶν ἐξ ἐπισκόπων, εὐρισκομένων ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τῶν, ἦτο μέχρι τινὸς δυσέφικτος. Περιορίσθη ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐγκολπίων εἰς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ χηρεύοντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐθρόνου Ἀβούνα Βασιλείου, καὶ εἰς τὸν ἐπίσκοπον Χάραρ Ἀβούνα Θεοφίλου. Εἰς τὸν ναὸν προσήλθε πολὺς λαὸς ἐξ Ἑλλήνων καὶ Αἰθιοπῶν. Ἐκ τῆς ἑλληνικῆς παρατάξεως παρέστη ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀ. Μηλιαρέσης μετὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Πρεσβείας, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοτήτος μετὰ τὸν Πρόεδρον κ. Φ. Παπαφιλίππου, ὁ Ἑλληὴν δικαστὴς ἐν Αἰθιοπίᾳ κ. Δ. Κοκκινόπουλος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου Μενελίκ Ιατρός κ. Γ. Δάσιος καὶ αἱ ἀνώτεροι τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ἐκ δὲ τῆς Αἰθιοπικῆς παρατάξεως ὁ Διοικητὴς τῆς πρωτευούσης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀδιοκρατορικοῦ Γραφείου, διάφοροι Ὑπουργοὶ καὶ ὑφυπουργοὶ καὶ πλείστοι ἀξιωματοῦχοι τοῦ Κράτους. Ἐκ δὲ τοῦ Κλήρου πλείστοι ἱερεῖς καὶ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὸν γυναικωνίτην τοῦ Ναοῦ κατέλαβε θέσιν ἰδιαιτέρα χορωδία ὁργανωθεῖσα ἐπιμελείᾳ τοῦ Μητροπολίτου Ἀξώμης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱεροψάλτου καὶ ὀδοντοίατροῦ κ. Χ. Μιχαηλίδου, ἐκ πολλῶν ἑρασιτεχνῶν ἀπαρτιθεῖσα.

Ἡ τελετὴ ἤρχισε περὶ ὥραν 9.30' π.μ. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ εἶχε στηθῆ τραπέζιον ἐπ' αὐτοῦ ἐτέθησαν τὰ ἕξ ἐγκόλπια, τὰ μέλλοντα νὰ ἐπιδοθῶν εἰς τοὺς παρισταμένους δύο Αἰθιοπας Ἱεράρχας ἦσαν ἀνοικτά. Ἐκατέρωθεν τοῦ τραπέζιου ἐκάθισαν οἱ

τιμώμενοι δύο Αιθίοπες Ἱεράρχαι, πλησίον δὲ τοῦ Τοποτηρητοῦ ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης, ὁ δὲ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος πλησίον τοῦ Ἀβούνα Θεοφίλου.

Τὴν προσοχὴν τοῦ ἐκκλησιασματος ἐφείλκυσε ἡ ἑλληνικὴ χορωδία, καταρξαμένη τῆς τελετῆς διὰ τοῦ «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...», τὸ ὁποῖον ἔψαλε καὶ αἰθιοπιστί. Μετ' αὐτὸ ἐψάλη τὸ τροπάριον τοῦ Φωτιστοῦ τῆς Αἰθιοπίας Ἁγίου Φρουμεντίου, ὡς καὶ ὀλίγοι στίχοι ἐκ τῆς Δοξολογίας, τινὲς εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἄλλοι εἰς Αἰθιοπικὴν.

Ἡ εἰς Αἰθιοπικὴν διάλεκτον ψαλμωδία τῆς Ἑλληνικῆς χορωδίας προὐκάλεσε εὐμενέστατα τὴν προσοχὴν τῶν Αἰθίοπων καὶ τὸν θαυμασμόν των.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ σταματᾷ ἡ χορωδία. Ἐγείρεται ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης ἐκ τῆς θέσεως, ἐνθα ἐκάθητο περιστοιχούμενος ἀπὸ τὸν προϊστάμενον τοῦ ἑλληνορθόδοξου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Φρουμεντίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Δωροθέου καὶ ἐτέρου παρεπιδημοῦντος ἐφημερίου. Ὁρθίως δὲ ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ ναοῦ

ἔκφωνεἶ τὸν συνημμένον ὧδε λόγον ἑλληνιστί. Ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Ἀξώμης εἶχε μεταφρασθῆ εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν καὶ ἐκτυπωθῆ. Κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ λόγου τὰ αἰθιοπικὰ κείμενα διενέμοντο εἰς τὸ αἰθιοπικὸν ἐκκλησίασμα. Παρὰ ταῦτα ὁμως ἀνεγνώσθη καὶ ἡ αἰθιοπικὴ μετάφρασις ὑπὸ ἑλληνομαθοῦς αἰθίοπος νεαροῦ, τοῦ Τακλαμάριαν Χαίλε, ἐνὸς ἐκ τῶν εἰς Κόρινθον σταλέντων αἰθίοπων ἱεροσπουδαστῶν, ὅστις ὁμως διέκοψε τὰς σπουδὰς του λόγῳ σοβαρᾶς ἀσθενείας.

Περατώσας τὸν λόγον αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης λαμβάνει τὸ ἐγκόλιον τὸ προωρισμένον διὰ τὸν Τοποτηρητὴν καὶ ἀσπαζόμενος αὐτὸ προσάγει εἰς τὸν Τοποτηρητὴν, ὅστις καὶ ἀσπάζεται αὐτό. Μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦτον ἀνήρτησεν ὁ Μητροπολίτης τὸ ἐγκόλιον εἰς τὸ στήθος τοῦ Τοποτηρητοῦ ἀνταλλάξας μετ' αὐτοῦ ἀσπασμὸν συγχαρητήριον. Ὁμοίως ἔγεινε πρὸς τὸν Ἀβούνα Θεόφιλον καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐγίνοντο ταῦτα ὁ χορὸς ἔψαλλε τὸ : «Ἄξιος», ἑλληνιστί καὶ αἰθιοπιστί.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης ἐπιδίδων τὸ ἐγκόλιον εἰς τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου τῆς Αἰθιοπίας Ἀβούνα Βασίλειον

Κατόπιν τούτων λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Τοποτηρητὴς Ἀβούνα Βασίλειος, ὅστις ἀπαντᾷ εἰς τὸν Ἅγιον Ἀξώμη. Ὁ αὐτὸς ἑλληνομαθὴς Αἰθίοψ ἀνέγνωσεν εἰς ἐπήκοον τῶν Ἑλλήνων μετάφρασιν τῆς ἀντιφωνήσεως, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπισυνάπτεται ὧδε.

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ταύτην ἐδονήθη ὁ θόλος τοῦ Ναοῦ ἐκ τῆς ψαλμωδίας «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν...»

Ἡ ὅλη τελετὴ ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ Πολυχρονι-

σμοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰθιοπίας καὶ τοῦ Πολυχρονισμοῦ ἢ ἐκτέλεσις, ἦν πάντες ὄρθιοι ἤκουσαν, ὑπερήρσεν εἰς τοὺς παρισταμένους Αἰθίοπας.

* * *

Ἡ ἐκ τῆς τελετῆς ταύτης ἐντύπωσις ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστος εἰς ὄλους τοὺς κύκλους, πολιτικούς, ἐκκλησιαστικούς καὶ κοινωνικούς. Εὐμενέσταται κρίσεις πολλαχόθεν ἠκούσθησαν.

Ἡ σκέψις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀ-

θηνῶν ἀνεροίπισε τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἐκατέρωθεν ὁμολογουμένη πνευματικὴ ἀγάπη καὶ ἀδελφοσύνη φέρει πλησιέστερον πρὸς ἀλλήλας τὰς Ἐκκλησίας ταύτας.

Ἡ τελετὴ ὑπῆρξε καθ' ὅλα σεμνή, ἀπέριττος καὶ ὑποβλητικὴ. Ὑπὸ τὸν θόλον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὴν ὁποίαν πᾶσα χριστιανικὴ Ἐκκλησία λατρεύει, καὶ παρὰ τὰ μνημεῖα τῶν ἡρώων τῆς ἐλευθερίας τῆς Αἰθιοπίας τοιαύτη τελετὴ δὲν δύναται εἶμὴ νὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος, δικαίως δὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ τιμὴ, τὴν ὁποίαν ἠθέλησεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ δεῖξῃ πρὸς τὴν Αἰθιοπικὴν Ἐκκλησίαν, ἀντανακλάται εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν. Ἡ χειρονομία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἶνε πρᾶξις ἐνέχουσα μεγάλην σημασίαν καὶ καλλιεργουμένη καταλλήλως δύναται νὰ συνεπαγάγῃ καλὰ ἀποτελέσματα. Δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τῷ ἀγαθόν.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΞΩΜΗΣ

Πρὸ ἑξ περιπτου ἐτῶν ἐστάθην ὑπὸ τὸν ἱερὸν τοῦτον θόλον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅπου ἔχουν ἐναποτεθῆ ὁστὰ ἀνδρῶν ἑξ ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρξαν ἥρωες τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς Αἰθιοπίας καὶ ἔπεσον θύματα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Ἦθελε τότε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου νὰ δεῖξῃ τὴν ἀγάπην της καὶ τὴν ἐκτίμησίν της πρὸς τὸν Αἰθιοπικὸν Κλήρον, ὅστις παρέμεινε πιστὸς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Αὐτοκράτορά τῆς Αἰθιοπίας.

Ἀπὸ τὴν θέσιν ταύτην ἐπέδωκα τὸν σταυρὸν τοῦ στήθους, τὸν ὁποῖον ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος ἔστειλε πρὸς τὸν τότε Ἐτσεγιέ Οὐῶλδε Γιώργης, νῦν δ' Ἀβουνα Βασίλειον, ὡς τὸν ὑπέρτιμον ἀρχηγὸν τοῦ Αἰθιοπικοῦ Κλήρου καὶ ἄξιον ἀντιπρόσωπον τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Φρουμεντίου δὲν ἔπαυσε νὰ ἔχῃ θέσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ μήτηρ ἐξακολουθεῖ ν' ἀγαπᾷ τὴν θυγατέρα, ἡ δὲ θυγάτηρ δὲν ἔπαυσε νὰ εἶνε ἀνταξία τῆς ἀγάπης.

Τῆς ἀγάπης ταύτης πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν Αἰθιοπικὴν Ἐκκλησίαν ἐκδήλωσις ἔρχεται σήμερον καὶ ἀπὸ ἄλλην ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ Ἕλληνες ἠγάπησαν, ἀγαποῦν καὶ δὲν θὰ παύσουν νὰ ἀγαποῦν τὴν Αἰθιοπίαν.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, διὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχηγοῦ της κ. Σπυρίδωνος, ποιητικῶς ἐκδηλώνει τὴν ἀγάπην ταύτην. Πέρισον διὰ τῶν χειρῶν μου ἐδέχθη ἑξ νεαρῶν Αἰθίοπας, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Αἰθιοπίας. Εἰσῆχθησαν ὑπότροφοι εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Κορίνθου, τῆς προσφιλοῦς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πόλεως ταύτης. Ἐφέτος δ' ἐπαυελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Μηλιαρέσης μοὶ ἐκόμισεν ἑξ ἐγκόλπια εἶναι

δώρον, τὸ ὁποῖον στέλλει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Αἰθιοπικὴν Ἱεραρχίαν.

Τὰ ἐγκόλπια ταῦτα ἐκφράζουν τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διησθάνθη διὰ τὸ μέγα γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Αἰθιοπίας. Ὑπάρχει δὲ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης γεγονός σπουδαιότερον ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποκτήσῃ αὕτη Ἱεραρχίαν ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τοῦ Αἰθιοπικοῦ λαοῦ;

Πρὸς τοὺς ἑξ ἐπισκόπους τούτους στέλλει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἑξ ἐγκόλπια.

Εἶναι ἐπίκαιρον ν' ἀναγνώσω αὐτούσιον τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μὲ τὰ ἐγκόλπια ταῦτα μοὶ ἔστειλεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

«Σεβασμιότατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ: Ἐποφελούμενοι τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Αἰθιοπίας ἀναχωρήσεως τοῦ Ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἐντιμοτάτου κ. Α. Μηλιαρέση, ἀσμένως πάνυ δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ὅπως δι' αὐτοῦ πέμψωμεν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἀγάπην ἑξ (6) Ἀρχιερατικὰ ἐγκόλπια, ἅτινα παρακαλοῦμεν, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, ἐγχειρίσῃτε ἐκ μέρους ἡμῶν ὡς ἀδελφικὴν προσφορὰν πρὸς τὸν Προωθησάμενον τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας Ἀβουνα Βασίλειον, καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἱεράρχας, εἰς ἔνδειξιν ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τὴν ἀγαστὴν Ἱεραρχίαν τῆς αὐτόθι Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας. Μνήμονες ἄλλως τε τυγχάνομεν τῆς εὐνοίας, ἧς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Α. Μεγαλειότητος, τοῦ Φιλέλληνοσ καὶ Φιλορθοδόξου Αὐτοκράτορος Χαϊλὲ Σελασιέ ἀπολαύει τὸ ἀνά τὴν Θεοφροσύνην Αἰθιοπικὴν Αὐτοκρατορίαν τὸν τίμιον τῆς ἐργασίας ἀγῶνα ἀμιλλώμενον ἑλληνορθόδοξον πλήρωμα.

»Ἐπὶ τούτοις θερμῶς εὐχαριστοῦντες καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν φιλὴν Σεβασμιότητα ἐν ἀγίῳ φιλίῳ, διατελοῦμεν, Ἀγαπητὸς ἐν Χῶ ἀδελφός

† Ὁ Ἀθηνῶν Σπυρίδων

Ὅτε ἐπέδιδον ἄλλοτε τὸν σταυρὸν εἰς τὸν Ἐτσεγιέ καὶ διεπλάτυνετο τὸ στήθός μου ἀπὸ χαρὰν, ἠυχήθη εἰς τὸν Θεόν, ὅπως μεγαλτέραν ἀκόμη μοὶ δώσῃ χαρὰν διὰ τῆς ἐπιδόσεως νέου δείγματος ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς Ἱεράρχας Αἰθίοπας.

Ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τὴν εὐχὴν μου. Ἀλλὰ ἡ ἀνάδειξις Αἰθίοπων ἐπισκόπων δὲν ἦτο ἰδική μου μόνον εὐχή ἢ το εὐχή πολλῶν ἄλλων ἐκατομμυρίων ὄχι μόνον Αἰθίοπων, ἀλλὰ καὶ φίλων τῆς Αἰθιοπίας ὄχι μόνον συγχρόνων καὶ ζώντων Αἰθίοπων, ἀλλὰ καὶ περασμένων γενεῶν, αἱ ὁποῖαι ἔκλεισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ τὸν γλυκερὸν αὐτὸν πόθον εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας των.

Ἐξ Ἀγγέλους Αἰθίοπας ἔδωκεν ὁ Θεός, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ ἑξ αὐτὰ ἐγκόλπια ἐκδηλώνει τὴν χαρὰν της εἰς τὸ γεγονός αὐτό. Εἶναι χαρὰ ἀδελφῶν πρὸς ἀδελφούς. Πάντοτε ἀπέβλεψαν οἱ Ἕλληνες πρὸς τοὺς Αἰθίοπας ὡς πρὸς ἀδελφούς. Εἶναι ἡ ἀδελφοσύνη τῆς πίστεως.

Τῆς ἀδελφосύνης ταύτης τὸν θεμέλιον λίθον καθιγάσαν αἱ τίμαι χεῖρες τοῦ ἁγίου Φρουμεντίου. Εἰς τὸ εὐφορον ἔδαφος τῆς Αἰθιοπίας τὸ δένδρον τῆς ἀδελφосύνης ταύτης ἀνεπτύχθη. Βραδύτερον ὅμως ἔπνευσαν ἀνεμοί, ὑπῆρξαν λίαν σφοδροί, ἔσπασαν τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου, τὸ δένδρον ἔπεσε, δὲν ἐξερριζώθη ὅμως, τὸ ἔχουν φυτεύσει ἅγιοι χεῖρες, εὐλογημένον δὲ εἶναι τὸ ἔδαφος τῆς Αἰθιοπίας. Καὶ κοπτερά ἀξίγη ἐὰν πέσῃ εἰς τὰς εὐκαλύπτους σας καὶ καταθραύσῃ αὐτάς, ὡ ἀδελφοὶ Αἰθίοπες, αὐτὰ δὲν ξηραίνονται, δὲν βραδύνουν μάλιστα νὰ ἀναθάλλουν καὶ νέους βλαστοὺς ν' ἀναδίδουν.

Τοὺς νέους αὐτοὺς βλαστοὺς ἡμεῖς οἱ τῆς συγχρόνου γενεᾶς ἐκπροσωποῦμεν. Ἀλλὰ καὶ νέοι ἂν εἴμεθα, ὅμως δὲν λησμονοῦμεν τὸ παρελθόν.

Ὁ Αἰθιοπικὸς Κλῆρος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ἔχουν ζυμωθῆ εἰς κοινὰς παραδόσεις. Ἀμφότεροι ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερίαν.

Ἡ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγάπη εἶναι τὸ γάλα, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θηλάζει τὰ τέκνα της. Ὁ Κλῆρός της θυσιάζεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς Κλῆρος ἔχη τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον σύμβολον τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας θυσιαζομένου Κλήρου, ἔχει ὁ Αἰθιοπικὸς Κλῆρος τὸ σύμβολόν του, εἶναι ὁ Ἐθνομάρτυς Ἀβούνα Πέτρος.

Ἀπὸ δὲ τὴν Ἀκρόπολιν των μὲ θανατασμὸν καὶ ἐκτίμησιν βλέπουν οἱ Ἕλληνες τὸν πυρὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸν ὁποῖον αἱ χεῖρες τῶν

Αἰθιοπῶν ἐκράτησαν καὶ κρατοῦν ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα ἀνημμένον ἀνὰ τὰ ὄροπέδιά των.

Σεβασμιώτατε, ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς,

Εἶμαι σήμερον ἐξαιρετικὰ ὑπερήφανος. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μοι ἀνέθηκε νὰ σᾶς ἐπιδώσω τὰ ἐγκόλπια ταῦτα. Ἡ ἐντολή αὐτὴ μοι περιποιεῖ ἐξέχουσαν τιμὴν. Ἐπιδίδων εἰς Ὑμᾶς τὰ ἐγκόλπια, τὰ ὁποῖα εἶναι σύμβολον ἀγάπης, δεῖγμα ἐκτιμῆσεως, ἀρραβῶν ἀδελφосύνης, εἶναι νέος δεσμὸς συνδέων τὸν Ἑλληνικὸν Κλῆρον πρὸς τὸν Αἰθιοπικόν.

Τὸ ἐγκόλπιον εἶναι διακριτικὸν γνώρισμα τῆς Ἱεραρχίας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ· ὁσάκις θὰ φέριτε αὐτὸ εἰς τὰ στήθη σας, θὰ ἐνθυμῆσθε, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀγαπᾷ τὴν Ἐκκλησίαν σας, ὅτι ἴσταται εἰς τὸ πλευρόν σας καὶ ὅτι ἀπλώνει εὐχαρίστως τὴν χεῖρα πρὸς συνεργασίαν μαζί σας.

Ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι σήμερον ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Πολλὰ ἀναμένουν οἱ λαοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν των· εἶπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε καλοῦνται σήμερον αἱ Ἐκκλησίαι νὰ συνεργασθοῦν ἐν πνεύματι Χριστοῦ. Ἀπὸ τὸ παρελθὸν συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλας αἱ δύο Ἐκκλησίαι, Ἑλληνικὴ καὶ Αἰθιοπικὴ, καλοῦνται νὰ προχωρήσουν πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Αἱ πνευματικαὶ ἀξίαι ἀπειλοῦνται, τὸ πνεῦμα τῆς ὕλης ἀπειλεῖ νὰ ἀποξηράνη τὰς ἱκμάδας τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, διψᾷ ὁ κόσμος εἰρήνην, ποθεῖ δικαιοσύ-

Ὁ Τοποτηρητὴς Ἀβούνα Βασίλειος ἀντιφωνῶν. Δεξιόθεν αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης, ἀριστερόθεν ὁ Ἀβούνα Θεόφιλος καὶ παρ' αὐτὸν ὁ κ. Α. Μηλιαρέσης.

νην, ἀναζητεῖ τὴν ζωὴν οὐδαμοῦ θὰ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀνάπαυσίν του, εἰμὴ ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τοῖς ἔργοις τῆς ἀγάπης, τὰ ὅποια διαπνέει πνεῦμα Χριστοῦ. Ἄς ἐργασθῶμεν διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπιδίδων εἰς Ὑμᾶς τὰ ἐγκόλπια ταῦτα, εὐχόμαι εἰς τὸν Θεόν, ὅπως εὐλογήσῃ τὴν ποιμαντορικὴν δρασίαν σας ὑπὸ τὴν δημιουργικὴν τοῦ Μεγάλου Ἀυτοκράτορος σας πνοὴν καὶ διατηρήσῃ ζέουσαν τὴν πίστιν καὶ θάλλουσαν τὴν ἐλευθερίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σας καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ σας.

Ἡ ἀγάπη μας, ἡ ἐκτίμησίς μας καὶ ὅλη ἡ καρδιά μας στρέφονται πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν σας, πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν σας καὶ πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορά σας.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΒΟΥΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΧΙΩΑ ΚΑΙ ΤΣΕΓΙΕ ΔΕΒΡΑ ΛΙΒΑΝΟΣ
ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠ. ΘΡΟΝΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καταλέγεται μεταξὺ τῶν Μεγάλων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὅποιαι διέδωκαν τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐκήρυξαν τὸ εἰς Χριστὸν βᾶπτισμα.

Πασιφαιεῖς εἶνε αἱ εἰς πολλὰς χώρας ἔκτοτε ἀκτινοβολοῦσαι ἀκτίνες τοῦ χριστιανικοῦ τούτου φωτός.

Ἡ Αἰθιοπικὴ Ἐκκλησία ἀνῆκεν ἄλλοτε εἰς τὴν ἀρχαίαν Συναγωγὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἄλλ' ἀπὸ τὸ τρίτον τοῦ Δ' αἰῶνος διὰ τοῦ φωτός τοῦ Εὐαγγελίου ἡ Συναγωγὴ αὕτη μετετρέπη εἰς Ἐκκλησίαν. Τὸ φῶς τοῦτο μετελεμπάδευσε ὁ ἀπὸ Τύρου ἔλλην Ἅγιος Φρουμέντιος. Αὐτὸν ἐχειροτόνησεν ὁ Μέγας Ἀθανάσιος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας. Ὁ Ἅγιος Φρουμέντιος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος Αἰθιοπίας καὶ θεμελιωτὴς τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ. Αὐτὸς κατέλυσε τὸ παλαιὸν σκότος ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν καὶ διέδωκεν ἐν αὐτῇ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς κατήργησε τὴν διδασκαλίαν τῶν Ραββίνων καὶ ἐκήρυξε τὴν εἰρήνην τοῦ Εὐαγγελίου. Δικαίως ἡ Αἰθιοπία ἐπωνόμασεν αὐτὸν «Κεσσάτε Βιρχάν», ἦτοι ΦΩΤΙΣΤΗΝ.

Ἐκτοτε παρέμειναν ἡ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Αἰθιοπῶν ἀδελφότης καὶ πνευματικὴ ἀγάπη, ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως θεμελιωθεῖσαι.

Ἐξεδηλώθη δὲ τελευταίως ἡ ἀγάπη αὕτη, ὅτε διὰ τῶν χειρῶν ὑμῶν παρέλαβεν ἡ Ἑλλάς, ὡς ὑποτρόφους, ἕξ (6) νεαροὺς Αἰθιοπίας ἱεροσπουδαστάς· δὲν παύει νὰ ἐκδηλώνηται ἡ παλαιὰ αὕτη ἀγάπη μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἡμῶν.

Ἐκδηλώσιν αὐτῆς θεωροῦμεν καὶ τὰ ἕξ ταῦτα ἐγκόλπια, τὰ ὅποια δι' ὑμῶν ἀποστέλλει εἰς ἡμᾶς ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων. Μετ' ἐξαιρετικῆς χαρᾶς δεχόμεθα τὸ δῶρον τοῦτο.

Ἐκ μέρους μου καὶ ἕξ ὀνόματος τῶν λοιπῶν πέντε ἀδελφῶν Ἐπισκόπων παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως διαβιβάσητε εἰς τὴν Α. Μακαριότητα τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν διὰ τὰ ἐγκόλπια ταῦτα.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη πάντοτε μεθ' ἡμῶν πάντων.

ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ Ι. ΝΑΩΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδων διεβίβασε πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τὴν ἀκόλουθον Ἐγκύκλιον:

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ Ι. ΝΑΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 76 Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1951

Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς 3ης Νοεμβρίου π. ἔ., ἐξουσιοδοτήθημεν πλήρως, «ἵνα προβῶμεν εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν, προκειμένου νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπισκευὴ καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν καταστραφέντων Ἱ. Ναῶν».

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδρύσαμεν ἴδιον Γραφεῖον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ, συνεκροτήσαμεν δὲ καὶ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων προσώπων, εἰς ἣν μετέχουσιν ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί, ἐκπρόσωποι συγγενῶν πρὸς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον Δημοσίων ὑπηρεσιῶν, συμπαρίστανται δὲ μετὰ τῶν Τεχνικῶν συμβούλων καὶ οἱ ἀρμόδιοι Οἰκονομικοὶ τοιοῦτοι.

Τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι διττόν· ἦτοι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ συγκέντρωσις τῶν διὰ τὸν ρηθέντα σκοπὸν ἀπαιτούμενων κεφαλαίων, προϋπολογισθέντων εἰς 60 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐπισκευῆς καὶ ἀνοικοδομήσεως τῶν καταστραφέντων Ἱ. Ναῶν.

Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαραιτῶν χρηματικῶν μέσων ὀργανοῦται Πανελληνίος ἐξόρμησις, ἀντίστοιχος πρὸς τὴν περυσινήν τοῦ «Δέματος ἐπαναπατριτισμοῦ», πρὸς διεξαγωγὴν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας προσδοκῶμεν καὶ τὴν ἀμέριστον συμβολὴν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος· διὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων συγκροτοῦνται ἤδη λεπτομερεῖς μελέται καὶ προϋπολογισμοὶ δαπανῶν, καὶ δὲν παραλείπομεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὴν ἀποστολὴν τοιούτων τὸ ταχύτερον παρὰ τῶν μὴ ἀποστείλάντων ἤδη, ἵνα, σὺν Θεῷ, ἀρχίσῃ προσεχῶς ἡ ἐργασία τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἀνοικοδομήσεως.

Ταῦτα φέροντες εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ ἐπιφυλασσόμενοι ἵνα ἀποστείλωμεν αὐτῇ προσεχῶς τὰ σχετικὰ ἔντυπα καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ἐτοιμαζομένης Πανελληνίου ἐξόρμησεως, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς ἐν Κυρίῳ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Οἱ μεθελικέστεροι παρὰ τῶν προσβυτέρων (μονθάνουσι).

Φέρετε πως παραμυθίαν τοῖς κινδυνεύουσι τὸ βλέπειν ἐκ τοῦ σὺνγγυς παρόντας τινὰς τῶν γνωρίμων.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ὑπ' ἀριθ. 3223)331)20=12=50 ἔγγραφον τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργόν, δι' οὗ ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων Νόμων πρὸς προστασίαν τῆς ἐν τῷ Κράτει ἐκκλησιαστικῆς καὶ θρησκευτικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, διαταρασσομένης ὑπὸ κακοβούλων ἐκμεταλλευτῶν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν πολιτῶν, 2) τὴν διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου διαβιβασθεῖσαν ἐμπειριστατωμένην σχετικὴν γνωμοδότησιν τῶν νομομαθῶν Γεωργίου Ράμμου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Χ. Σγουρίτσα, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Κ. Τσάτσου τῆς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ 3) τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης κατόπιν τῆς ὑπὸ τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν ἀποκαλύψεως τῶν σκανδάλων τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ κέντρου τῆς Κερατέας,

ἀποφασίζει

1) Νὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ νομίμως ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ Ἀρχῶν ἀποφάσεις κατὰ τῶν ἀντιποισυμένων τὴν ἰδιότητα τοῦ κληρικοῦ τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν Ἐκκλησίας παλαιοημερολογιτῶν, νὰ ἐκτελῶνται δὲ ἀμέσως καὶ αἱ τυχόν ἐκδιδομένοι νεώτεροι τοιαῦται.

2) Νὰ ἀποσηματισθοῦν οἱ ἄνευ κανονικῆς καὶ νομίμου χειροτονίας ἐκ μέρους τῶν κανονικῶν Ἀρχιερέων τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν Ἐκκλησίας φέροντες τὸ ἱερατικὸν σχῆμα παλαιοημερολογίται δῆθεν κληρικοί.

3) Νὰ διαταχθῇ ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἀποστολὴ εἰς τὰς Μονὰς τῆς μετανόιας τῶν ἀκολουθούτων τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον μοναχῶν, ὃ ἀποσηματισμὸς δὲ καὶ ἡ παραπομπὴ εἰς τὰς ἀρμοδίας δικαστικὰς Ἀρχὰς τῶν ἐξ αὐτῶν παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς φερόντων τὸ μοναχικὸν σχῆμα.

4) Νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν οἱ ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιτῶν παρανόμως καὶ αὐθαίρετως καταληφθέντες κανονικοὶ Ναοὶ ὡς καὶ αἱ ὑπ' αὐτῶν παρανόμως καὶ αὐθαίρετως κατεχόμενοι κανονικαὶ Μοναί.

5) Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων ἀναθέτει εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Δημοσίας Τάξεως, Δικαιοσύνης, καὶ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

.....
Ψάουσιν ὀφθαλμοὶ λίγχοι καὶ τῶν ἀψαύστων, τὸ προχειρότατον ὄργανον καὶ ἀληθεύτατον.

*

Θράσος, ἀμαθείας ἔκγονον.

*

Ὁ μόνον δύναμαι, τοῦτο ποιῶ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΧΡΗΣΕΩΣ 1949—50

Ὑπὸ τοῦ Κεντρ. Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐνεκρίθη ὁ Ἀπολογισμὸς αὐτῆς τὸν ὁποῖον παραθέτομεν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τῆς χρήσεως 1949-50 παρουσιάζει εὐχάριστα ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν καὶ κίνησιν ἐν γένει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐν λόγω χρῆσιν τὸ ἐκ δρχ. 937.768.115 κεφάλαιόν τῆς ηὔξηθη εἰς δρχ. 2.172.906.535. Ἡ αὕξησις δὲ αὕτη προήλθεν ἐκ τῶν ἑξῆς :

α) Ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀκινήτων καὶ γηπέδων τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Δαφνίου περιελθόντων διὰ νόμου εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, διὰ τῆς παραχωρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. Ἡ ἀξία τούτων κατὰ τὴν νέαν ἀναπροσαρμογὴν ἀνήλθεν εἰς δρχ. 239.311.492.

β) Ἐκ τῶν προκυψάντων καθαρῶν κερδῶν τῆς χρήσεως ἀνελθόντων εἰς δρχ. 995.826.928, ἀφοῦ ἀφηρέθησαν τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα καὶ αἱ γενόμεναι σχετικαὶ ἀποσβέσεις ἐπὶ διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων.

Ἐκ τῆς κεφαλαιοποιήσεως τῶν δύο ὡς ἄνω ποσῶν, τὸ Κεφάλαιον ἀνήλθεν ἐν συνόλῳ εἰς δρχ. 2.172.906.535 ἥτοι ηὔξηθη κατὰ 231,70 % ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ Κεφαλαίου.

Τὰ πραγματοποιηθέντα καθαρὰ κέρδη ἐκ δρχ. 995.826.928 ἀναλογοῦν πρὸς 106,19 % ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ Κεφαλαίου.

Ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἔχει ὡς ἀκολούθως.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ρευστὰ Κεφάλαια : Τὸ ρευστὸν χρήμα εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ τὸ εἰς πρώτην ζήτησιν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθειμένον κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1950 ἀνήρχετο εἰς δρχ. 280.444.763.

Ἐκ τῶν καταθέσεων ἀπεκομίσθη τόκος δρχ. 5.957.100.

Ἀκίνητα : Ἡ ἀξία τῶν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας περιελθόντων ἀκινήτων καὶ γηπέδων τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Δαφνίου, κατόπιν τῆς νέας ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀνήλθεν εἰς δρχ. 270.166.092 συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νέων δαπανῶν πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπελογίσθη ἀπόσβεσις κυρίως ἐπὶ τῶν κτισμάτων, καθ' ὅσον τὰ γήπεδα οὐδεμίαν ὑφίστανται φθοράν, δρχ. 20.166.092. Οὕτω ἡ ἀξία αὐτῶν ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἰσολογισμὸν μὲ τὸ στρογγυλὸν ποσὸν τῶν δρχ. 250.000.000, ἀξίαν πάντως μικροτέραν τῆς πραγματικῆς.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ ὑφιστάμενα ἀκίνητα ἤρχισε φροντίς καὶ προεργασία διὰ τὴν

μελλοντικήν ανέγερσιν, εἰς τὸν χώρον τῆς Ἁγ. Βαρβάρας Δαφνίου, τῶν μεγαλοπρεπῶν οἰκοδομημάτων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν στέγασιν τῆς «Σχολῆς τῶν Διακονισσῶν», τοῦ «Κολλεγίου Θηλέων» καὶ τοῦ «Οἴκου τῆς Φοιτητρίας», ὡς καὶ τῶν ἀπαιτούμενων παραρτημάτων καὶ συγκροτημάτων, χάριν τῶν ὁποίων διὰ τὰ σχέδια μόνον καὶ προκαταρκτικὰς ἐνεργείας διετέθησαν ἤδη ἐν ὄλῳ δρχ. 31.286.000.

Τὰ κτίρια ταῦτα ἀποπερατούμενα θὰ καταστῶσι μοναδικὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐφάμιλλα τῶν ἐν τῇ ξένη τοιοῦτων.

Ἐπιπλα καὶ Σκευή : Ἡ ἀξία τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τοῦ Κεντρικοῦ γραφείου τοῦ Βιβλιοπωλείου ὡς καὶ ἡ διαρρῦθμις τῆς Ἀποθήκης τοῦ Βιβλιοπωλείου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας μέχρι τῆς 30-6-1950, ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 78.665.232.

Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγένετο ἀπόσβεις δρχ. 16.665.232 ἢτοι 22% ἐπὶ τῆς ἀξίας των καὶ οὕτω ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἰσολογισμόν ἡ καθαρὰ αὐτῶν ἀξία μὲ δρχ. 62.000.000.

Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τῆς Ἁγ. Βαρβάρας Δαφνίου ἀνερχομένης εἰς δρχ. 13.508.700 ἐγένετο ἀπόσβεις δρχ. 1.508.700 καὶ οὕτω ἡ καθαρὰ ἀξία τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τούτων εἰς τὸν Ἰσολογισμόν ἐμφανίζεται μὲ δρχ. 12.000.000.

Βιβλιοθήκαι : Διὰ τὴν κατάρτισιν Θεολογικῶν Βιβλιοθηκῶν καὶ πλουτισμὸν αὐτῶν τόσον τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὅσον καὶ τῶν Βιβλιοθηκῶν Ἱερατικῶν Συνδέσμων καὶ Σχολῆς Ἱεροκηρύκων, ἐδαπανήθησαν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1950 ἐν συνόλῳ δρχ. 23.755.790. Μετὰ τὴν γενομένην ἀπόσβεισιν ἐκ δρχ. 4.755.790 ἡ ἀξία τῶν Βιβλιοθηκῶν τούτων ἐμφανίζεται ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ κὲ καθαρὸν ποσὸν δρχ. 19.000.000.

Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον καὶ Σχολὴ Ἱεροκηρύκων : Διὰ τὴν διαρρῦθμισιν καὶ ἀνακαίνισιν τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν τελειοτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, διότι ἐν τῷ αὐτῷ κτιρίῳ ἐστεγάσθη ὄχι μόνον ἡ Σχολὴ Ἱεροκηρύκων μετὰ τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας μετὰ τῶν Γραφείων καὶ Ἀποθηκῶν αὐτῆς. Διὰ τὰ ὄντως ἀπαραίτητα αὐτὰ ἔργα ἐδαπανήθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως 1949—50 ἐν συνόλῳ ποσὸν δρχ. 315.633.363.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπισκευὴ τῶν διαφόρων ὁρόφων καὶ διαμερισμάτων τοῦ κτιρίου εὐρίσκεται ἀκόμη ἐν ἐκτελέσει, δὲν προέβημεν ἐπὶ τῶν διαφόρων δαπανηθέντων εἰς οὐδεμίαν σχετικὴν ἀπόσβεισιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀναμένομεν τὴν πληρῆ ἀποπεράτωσιν ὄλων τῶν ἐπισκευῶν πρὸς ἀκριβέστερον προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς δαπάνης ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου.

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ἐπισκευῶν καὶ διαρρυθ-

μῶσεων τοῦ κτιρίου, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἐπεμελήθη καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐπιπλώσεως τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου, ὡς καὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ ἀμφοτέρων διὰ τῶν ἀπαραίτητων ἐφοδίων ἤτοι κλινῶν, κλινοστρωμνῶν, μαγειρικῶν καὶ ἐπιτραπεζίων σκευῶν κ.λ.π. Διὰ πάντα ταῦτα ἐδαπανήθησαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς 30-6-50 δρχ. 78.998.656. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγένετο ἀπόσβεις δρχ. 8.988.656 καὶ οὕτω ὁ λ)σμός τῶν ἐπίπλων καὶ Ἐφοδίων τῆς Σχολῆς μετὰ τοῦ Οἰκοτροφείου ἐμφανίζεται ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ μὲ καθαρὸν ποσὸν δρχ. 70.000.000

Ἁγία Βαρβάρα Δαφνίου : Κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν προσόδων τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος τῆς Ἁγ. Βαρβάρας εἰσεπράχθησαν δρχ. 209.445.250 καὶ ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα διὰ λειτουργίαν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ δρχ. 90.683.162. Παρουσιάζεται οὕτω περίσσευμα δρχ. 118.762.088. Ἐκ τοῦ ποσοῦ ὅμως τούτου δέον νὰ ἀφαιρεθῶσι διὰ τὴν ἀγορὰν ἐπίπλων καὶ σκευῶν δρχ. 13.508.700 καὶ δι' ἐπισκευὰς καὶ συντήρησιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖ κτισμάτων δρχ. 28.485.100, ἢτοι ἐν ὄλῳ δαπάναι δρχ. 41.993.800.

Οὕτω ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος Ἁγ. Βαρβάρας προκύπτει καθαρὸν ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν δρχ. 76.768.288.

Ἐκδόσεις : Διὰ τὸ ἔργον τῶν ἐκδόσεων κατεβλήθη καὶ κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν κάθε προσπάθεια πρὸς καλυτέραν καὶ πλουσιωτέραν παραγωγὴν.

Διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν αὐτὸν σκοπὸν διετέθη τὸ ποσὸν τῶν 687.003.788 καὶ δι' ἔξοδα λειτουργίας βιβλιοπωλείου, μεταφορικῶν καὶ συσκευασίας τῶν ἀποστολῶν δρχ. 43.719.200· διὰ τὴν διάθεσιν τῶν βιβλίων ἐχορηγήθη εἰς διαφόρους διαχειριστὰς καὶ ἀνταποκριτὰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 164.200.000, ἢτοι ἐν συνόλῳ ἔξοδα διὰ τὰ βιβλία δρχ. 894.922.988.

Ἡ ἀξία τῶν διατεθέντων κατὰ τὴν ἐν λόγω χρῆσιν βιβλίων ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 642.967.960, τὸ δὲ προκῦψαν καθαρὸν κέρδος ἐκ τῆς διαθέσεως τούτων ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 200.765.885.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν 1948—49 τὸ προκῦψαν κέρδος ἐκ βιβλίων ἀνερχόμενον εἰς δρχ. 209.408.676 δὲν μετεφέρθη εἰς τὸν λογισμὸν τῶν κερδῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου, μετεφέρθη ἤδη ἀναγκαστικῶς τοῦτο, ὡς κέρδος παρελθόντος ἔτους, κατὰ τὴν παρούσαν χρῆσιν ὁμοῦ μὲ τὰ νέα ἀποτελέσματα, καὶ οὕτω τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν βιβλίων κερδῶν σημειοῦται εἰς τὸν λ)μὸν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παρούσης χρήσεως μὲ τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 410.176.561

Ἔνσημα : Ἡ εἴσπραξις ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἐνσήμων ἐπὶ γάμων καὶ διαζυγίων κατὰ τὴν ἐν λόγω χρῆσιν ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 159.297.000 ἔναντι δρχ. 53.528.690 τῆς παρελθούσης χρήσεως 1948—49.

Τὸ ἔσοδον τοῦτο ἐλπίζομεν ὅτι, κατόπιν τῆς ἐπιβληθείσης αὐξήσεως τῆς τιμῆς αὐτῶν, θὰ καταστῇ εἰς τὸ μέλλον ἐν τῶν σπουδαιότερων ἐσόδων τῆς Ἀποστ. Διακονίας.

Ἔσοδα Ναῶν κ.λ.π: Τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ 3οιο τῶν Ἱ. Ναῶν, Μονῶν, Προσκηνημάτων καὶ 1 οιο ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα, ὡς ἐμφαίνεται, εἶναι καὶ τὰ σπουδαιότερα, ἀνῆλθον κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτὴν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 1.189.707.346 ἔναντι τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν 1948—49 δρχ. 853.352.402. Ἐκ τοῦ ὧς ἄνω εἰσπραχθέντος ποσοῦ τῶν δρχ. 1.189.707.346 κατεβλήθησαν δρχ. 361.039.145 εἰς τὰ Τοπικά Γ.Α.Κ.Ε. διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν τῶν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, καὶ οὕτω παρέμειναν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς καθαρὸν ποσὸν δρχ. 828.668.201.

Ἡ παρατηρούμενη σοβαρὰ αὐξησης τοῦ ἐσόδου τούτου ἐκ δρχ. 336.354.944 κατὰ τὴν τελευταίαν χρῆσιν ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰ ληφθέντα συστηματικὰ μέτρα πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς εἰσπράξεως τῶν πόρων τούτων.

Ἀπόθεμα χάρτου: Τὸ ἐν τῇ Ἀποστολικῇ Διακονίᾳ ἀπόθεμα χάρτου ἐκτιμηθὲν κατὰ τὴν γενομένην Ἀπογραφὴν, μὲ σχετικῶς χαμηλὴν τιμὴν, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀξίαν τῶν δρχ. 177.958.000. Ἡ χαμηλὴ αὐτῆ τιμὴ θέλει συντελέσει πολὺ εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῶν ἐκδοθησομένων βιβλίων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κατόπιν μάλιστα τῆς ἐπελθούσης γενικῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς τοῦ χάρτου.

Ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐν τῇ ἀποθήκῃ χάρτου καὶ τῆς νέας διατιμῆσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀπογραφῇ προέκυψε καθαρὸν κέρδος δρχ. 26.954.251.

Ἐκτὸς τῶν ὧς ἄνω μνημονευθέντων διαφορῶν περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἔτυχε καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς νὰ δεχθῇ, τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, καὶ διαφόρους δωρεὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς χρῆμα καὶ εἰδος.

Οὕτω εὐρίσκονται παρὰ τῇ Ἐθνοτραπέζῃ καὶ εἰς ἰδιαιτέρους λ)σμοὺς κατατεθειμένα

1) Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὑπὸ ἀνέγερσιν Σχολῆς Διακονισσῶν παρὰ τῇ Ἀγ. Βαρβάρᾳ Δαφνί δρχ. 47.702.000 καὶ

2) Διὰ τὴν μελετωμένην ἀνέγερσιν Ἱερατικοῦ Σανατορίου Πεντέλης δρχ. 25.991.500.

Αἱ εἰς εἶδος δωρεαὶ ἀποτελοῦνται ἐξ 150 κλινῶν μετὰ γῶν κλινοστρωμνῶν αὐτῶν καὶ 350 κουβερτῶν, αἱ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὸ Θεολογ. Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀποστ. Διακονίας.

Διὰ τὰς ὧς ἄνω δωρεὰς ὀφειλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς πλέον εὐλικρινεῖς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν ἀκάματον Γεν. Γραμματέα αὐτῆς κ. Ἀμίλκαν Ἀλιβιζάτον.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἡ παρατηρηθεῖσα γενικὴ αὐξησης τῶν ἐσόδων καὶ ἡ ἐπίτευξις καθαροῦ κέρδους δρχ. 995.826.928 δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ παρὰ διὰ τῆς ἀναλόγου ἐκ παραλλήλου αὐξήσεως τῶν διαφόρων προϋπολογισθειῶν δαπανῶν καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως. Ἡ σκοπιμότης ὅθεν τῆς υπερβάσεως τῶν ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ καθορισθέντων ποσῶν δικαιολογεῖται πλήρως ἐκ τῆς ἐπιτευχθείσης αὐξήσεως γενικῶς ὄλων τῶν ἐσόδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων χρήσεων.

Οὕτω χάριν ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης καὶ σκοπιμότητος ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν καθ' ὑπέρβασιν τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων ἀντὶ δρχ. 12.000.000, δρχ. 168.855.845 διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀρξαμένων ἀπὸ τὰς παρελθούσας χρήσεις ἐπισκευῶν καὶ διαρρυθμίσεων τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πετράκῃ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου πρὸς στέγασιν, ὡς ἀνεφέραμεν προηγουμένως, τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων, τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τῶν γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Αἱ συνολικαὶ δαπάναι τῶν ἐπισκευῶν ἀνῆλθον κατὰ τὴν χρῆσιν 1949-50 εἰς δρχ. 315.633.363 ὡς ἀναγράφονται καὶ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ, θὰ ἐξακολουθήσουν δὲ καὶ κατὰ τὴν νέαν χρῆσιν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀποπεράτωσιν μὲ τὸν αὐτὸν γοργὸν ρυθμὸν οὕτως, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου τὸ παρ' ὀλίγον ἀκατοίκητον ἐκεῖνο κτίριον νὰ καταστῇ μεγαλοπρεπὲς Μέγαρον εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς προείπομεν, θὰ στεγάζωνται τὰ ἀκόλουθα :

Α) **Ἡ Σχολὴ τῶν Ἱεροκηρύκων**, ἥτις μὲ τὰς εὐρυχώρους αἰθούσας, τὰς βιβλιοθήκας καὶ ὅλα τὰ χρεῖώδη θὰ καταστῇ πρότυπος δ' αὐτὴ τῆν Ἑλλάδα καὶ ἐφάμιλλος μὲ τὰς ἐν τῇ ξένη λειτουργούσας τοιαύτας. Εἰς τοῦτο βεβαίως συντελεῖ σπουδαίως καὶ τὸ ἐν αὐτῇ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Β) **Τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον**, τὸ ὁποῖον, κείμενον εἰς ἐξαιρετικῶς ὑγιεινὴν τοποθεσίαν, μὲ τοὺς ὑγιεινοὺς καὶ εὐρυχώρους κοιτῶνας τῶν οἰκοτρόφων φοιτητῶν, μὲ τὰς τελείας, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐγκαταστάσεις λουτηρῶν, εἰδῶν ὑγιεινῆς, καλοριφέρ κ.λ.π., ὡς καὶ μὲ τὴν ἐπιμελημένην καὶ ἐξαιρετικὴν τροφοδοσίαν τῶν οἰκοτρόφων θὰ καταστῇ τοῦτο ἐφάμιλλον πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρομοίου εἴδους ἰδρύματος

Γ) **Ἡ ἐγκατάστασις** εἰς τὰς εὐρυχώρους αἰθούσας τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Μεγάρου, τῶν γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐμφανίζει τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς συγχρονισμένας καὶ ἀξιοπρεπεῖς, ἀνταξίας τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

Ἡ συγκέντρωσις ἐν τῷ αὐτῷ οἰκοδομηματι ὄλων τῶν προμνησθειῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ τελεία ἐξυπηρέτησις ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τούτων, δικαιολογεῖ πλήρως τὰς γενομένας δαπάνας,

ή δὲ Ἀποστολικὴ Διακονία θὰ συμνύνεται πάντοτε διότι ἔφευρεν εἰς πέρας ἐν ὄντως κολοσσαίον ἔργον τοιαύτης σπουδαιότητος.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς Ἱεροκηρύκων καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου ἔδαπανήθησαν δρ. 117.908.440 ἀντὶ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ τῶν δρ. 48.000.000. Τοῦτο ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς ἀυξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκοτρόφων εἰς 60 ἔναντι τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 27 τοιούτων, καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς παρατηρηθείσης γενικῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς τῶν τροφίμων. Τὰ εἰσπραχθέντα ἐκ τροφείων τῶν οἰκοτρόφων ἀνήλθον εἰς δρ. 63.615.000. Τὰ διάφορα ἄλλα ἔξοδα μισθοδοσίας προσωπικοῦ, καθαριότητος κ.λ.π. ἀνελθόντα εἰς δρ. 71.863.000 συμβαδίζουσι μὲ τὰ προϋπολογισθέντα.

* *

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὡς τῶν Διευθύνσεων τοῦ Θεοῦ Κηρύγματος, Ἐξομολογήσεως, Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ θρησκευτικῆς Διαφωτισέως, εἰς ταύτας ἐσημειώθησαν δαπάναι μικρότεραι τῶν προϋπολογισθεισῶν. Τοῦτο ἀποδίδεται κυρίως εἰς τὴν μὴ εἰσέτι, διὰ διαφόρους λόγους, ἐπαρκῆ ἀνάπτυξιν τῆς δράσεως αὐτῶν, ἢ ὅποια ὅμως, ὡς ἐλπίζομεν, μὲ τὴν προσδοκωμένην προσεχῆ ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, θὰ ἐνταθῆ εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν.

* *

Τὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας καὶ διοικήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀνήλθον εἰς δραχμὰς 142.278.810 ἀντὶ τῶν προϋπολογισθεισῶν δραχμῶν 139.803.700. Τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς γενικῆς ἀναπτύξεως ὅλων τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἀπαιτουσῶν περισσότερας δαπάνας.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐσημείωσαν μικράν τινα αὐξήσιν ἐκ περίπου δραχμῶν 5.000.000, ἢ ὅποια ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπέλθοῦσαν γενικὴν αὐξήσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ παρατηρηθεῖσα σταθερὰ αὐξήσις τῶν ἐργασιῶν καὶ ἡ πραγματοποίησις συνεχῶς μεγαλύτερων ἐσόδων, μᾶς δίδει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ σημειωθεῖσα πρόοδος θὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ τὸν ἀνάλογον ρυθμὸν καὶ μὲ εὐνοϊκώτερα ἀποτελέσματα καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15ῃ Σεπτεμβρίου 1950

Ὁ Γεν. Διευθυντῆς
B. ΒΕΛΛΑΣ

Ὁ Προστάμενος τῶν
Οἰκονομ. Ὑπηρεσιῶν
I. ΣΑΧΙΝΗΣ

.....
Ἐνὸς μὲν εὖ πράττοντος ἢ κακῶς, οὐδὲν τῷ κοινῷ τοῦτο ἐπισημαίνειν· τοῦ κοινῷ δέ... καὶ τὸν καθ' ἑκάστον ὁμοίως ἔχειν πᾶσαν εἶναι ἀνάγκην.

* *

Ὁ ἐρημίτης γλίχεται ἀδηλίας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Πανελλήνιος.

Ἐπὶ τῷ ἐν τῷ «Παργασῶ» ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκτεθέντι ἀπολογισμῷ περὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ὀρθῶς ἐν τῷ ὅλῳ ἐσημειώθη, ὅτι τὸ διπροϊσταται τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου κινήσεως ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὁ καὶ προεδρεύσας τῆς ἐν τῷ «Παργασῶ» συγκεντρώσεως, σημαίνει ὅτι «πίσω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν εὐρίσκειται ὁλόκληρον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος». Ἄλλως τε ἡ Ἐπιτροπὴ, ἧς ὁ Μακαριώτατος προεδρεῖ, εἶνε «Πανελλήνιος», καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Προέδρου τῆς ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τῆς πανελληνίου εὐχῆς καὶ βουλήσεως.

Αὐθαίρεσία.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ σχέδιον τῆς ἐκ νέου ἀνοικοδομήσεως τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τὸ ὅποιον ἀφεῖρα εἰδικὴ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» παρατήρησις, ἡ «Καθολικὴ» ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ περιλαμβάνων τὸ σχέδιον νόμος, ἐκδοθεὶς τῇ φρονίδι τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ Παλαιστίνῃ Ἀποστολικοῦ Δελεγάτου Σεβ. Γουσταίου Τέστα, περιλαμβάνει τρεῖς ἐμπεριστατωμένας μελέτας περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ναοῦ (ὑπὸ L. H. Vincent), τῆς νῦν καταστάσεώς του (ὑπὸ D. Baldi) καὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἐκ νέου ἀνοικοδομήσεώς του (τῶν ἰταλῶν ἀρχιτεκτόνων Luigi Marangoni καὶ Antonio Barluzzi). Ὁ, ὡς ἔκπληττει εἶνε, ὁ Σεβ. Τέστα, ἐπισκεφθεὶς τὸν κυρίαρχον τοῦ ἐφ' οὗ ὁ Πανάγιος Τάφος ἐδάφους βασιλέα Ἀμπουλλάχ, ὑπέβαλεν αὐτῷ τὸ σχέδιον ἄνευ προσυνηνοήσεως μετὰ τῶν συνενδιαφερομένων διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ Ναοῦ κατὰ τὸ status quo δικαίωματα τῶν Ἐκκλησιῶν, ὧν προέχει ἡ ὀρθόδοξος Σιωνίτις. Οἰονόητε σχέδιον μελλούσης τυχὸν ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπιβάλλεται νὰ καταρτισθῆ καὶ ἐγκριθῆ κοινῇ τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων ἀποφάσει, μόνον δὲ τοῦτο θὰ ἔδει ὑπὸ κοινῶς ἐξουσιοδοτουμένης ἐπιτροπῆς νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὸν κυρίαρχον μονάρχη, ἂν θὰ ἀπητεῖτο καὶ ἡ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τούτου ἐγκρισίς. Τούτων οὕτω κατὰ τὴν στοιχειώδη λογικὴν ἐχόντων, πῶς πρέπει νὰ ἐξηγηθῆ ἡ πρωτόβουλος αὕτη περὶ μονομερῆς σχεδίου σπουδῆ τοῦ παπικοῦ Δελεγάτου καὶ ἡ αὐθαίρετος εἰς τὸν βασιλέα ὑποβολὴ του;

Ἡ νικῶσα.

Ὁμιλῶν τελευταίως ὁ Πρόεδρος Τροῦμαν περὶ τῆς κατηγορίας τῶν δικτατόρων, τῶν διὰ τῆς τρομοκρατίας ἐπιδικούντων τὴν ἐπ' ὠφελεία τοῦ Κράτους ὑποδούλωσιν τοῦ ἀτόμου, εἶπε, σὺν ἄλλοις, ὅτι σήμερον δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι τῶν δυνάμεων τῆς παχυλῆς ὕλης. Ἡ ἱστορία δὲ μᾶς διδάσκει—προσθέτομεν ἡμεῖς—ὅτι κατὰ τὰς συγκρούσεις τῶν δυνάμεων τούτων, τὴν νικῶσαν τελικῶς πάντοτε ἔσχεν ἡ ἠθικὴ, παρὰ πάσας τὰς τῶν ἀγώνων διακυμάνσεις.

«Τὸ Ἱερατικόν».

Κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐτέθη

εἰς κυκλοφορίαν τὸ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περιέχον τὰς θείας λειτουργίας καὶ τὰς λοιπὰς ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ εὐχὰς «Ἱερατικὸν» πρὸς χρῆσιν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας. Ἐἶνε τοῦτο τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας ἐκδιδόμενον λειτουργικὸν βιβλίον, προσιτιζόμενον τὴν δημοσίευσιν τῆς ὅλης σειρᾶς τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, ἅτινα θὰ φέρουν τὴν αὐθεντικὴν τῆς Ἐκκλησίας ἔγκρισιν μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπαϊόντων ἐπισταμένην ἀναθεώρησιν.

Θνατειρῶν Γερμανός.

Τῇ 23 λήξαντος μηνὸς ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Λονδίνου μετέδωκε τὴν εἶδησιν τῆς μετὰ βραχείαν, ἀλλ' ἐπώδυνον νόσον πρὸς Κύρον ἐκδημίας τοῦ γεραροῦ ἐν τοῖς Ἱεράρχαις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Ἐξάρχου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Δυτικὴν καὶ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην, Μητροπολίτου Θνατειρῶν κυροῦ Γερμανοῦ. Ὁ ἀειμνηστὸς Γερμανὸς Στριόπουλος, γεννηθεὶς ἐν Δελιωνοῖς τῆς Θρακικῆς Σηλυβρίας τῷ 1872, μετὰ τὴν ἐκ τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς ἀποφοίτησίν του τῷ 1897 διηύρυνε τὰς θεολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς του σπουδὰς ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Λειψίας, Στρασβούργου καὶ Λωζάννης, καὶ τῷ μὲν 1903 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πρώτης, μετὰ ἔτος δὲ τοῦ τῆς τρίτης Πανεπιστημίου, ἅμα δὲ τῷ πέραι τῶν σπουδῶν του (1904) ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν θεολογικῶν μαθημάτων ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, μετὰ τριετίαν δὲ καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, καὶ τῷ 1912 ἐξελέγη Μητροπολίτης Σελευκείας. Ἀσκήσας τὴν διεύθυνσιν μέχρι τοῦ 1922 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου Μητροπολίτης τῆς νεοσυστάτου διὰ τὴν δυτικὴν καὶ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην Ἐξαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πρὸς ἀμεσώτερον ποιμαντικὴν μέριμναν καὶ ἐπιστάσιαν πασῶν τῶν ἐν τοῖς ἐκεῖ κέντροις ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν Κοινοτήτων. Ὁ ἀοίδιμος Ἱεράρχης, ἔχων ἔδραν τὸ Λονδίον, ἐποιεῖτο ἐκεῖθεν τὰς ποιμαντορικὰς ἐξορμήσεις του πρὸς πάσας τὰς ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δικαιοδοσίας του κατευθύνσεις, διὰ τῆς βαθείας του δὲ συνέσεως, τῆς πολυχρονίου διοικητικῆς ἐμπειρίας, τῆς εὐρυαίτης μορφώσεως, τῆς ἀνεπιδείκτου σεμνότητος καὶ ἱεροπροσεΐας, τῆς δημοουργικῆς του πνοῆς καὶ τῶν ἄλλων του πολλῶν χαρισμάτων, δι' ὧν ἐκέρδαινε τὴν ἀμέριστον τιμὴν καὶ ἀγάπην τῶν διεθνῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων κύκλων, ἀνεδείχθη μία τῶν ἐκπρεπεστέρων μορφῶν τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας. Ἐκπροσωπῶν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς τὰς ἐκάστοτε συνδιασκέψεις τῆς Οἰκουμενικῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ θεολογικῆς κινήσεως, συνετέλεσε τὰ μέγιστα μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀντιπροσώπων τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ἐν τοῖς οἰκουμενικοῖς συνεδρῖοις διαφώτισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν παρὰ ὄντων τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν καὶ δογμάτων περὶ τῶν δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν θεσμῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀκατάβλητος δὲ καὶ θερμὸς ὑπὲρ τῶν τῆς ὀρθοδοξίας μα-

χητῆς, καθ' ἅσασαν τὴν μακρὰν καὶ φωτεινὴν αὐτοῦ σταδιοδρομίαν διὰ τῆς ἀκτινοβολίας τῆς προσωπικότητός του ἀνεδείχθη μεγάλου διεκκλησιαστικοῦ κύρους ἱεραρχικὴ φυσιογνωμία, ἐφ' ᾧ καὶ διοφώνως ἀνεδείχθη εἰς τῶν ἐξ Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀνιπροέδρος τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστεως καὶ Τάξεως», ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐτιμήθη διὰ τῶν διασῆμων τοῦ Ἐπιτιμου Ταξάρχου τοῦ Τάγματος τῆς Βασιλείας Βικτωρίας ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ τελεσθεῖσι γάμοις τῶν δουκῶν τοῦ Κέντ (1934) καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καντεμβούργιας διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Λάμπεν (1942).

Ὁ θάνατος τοῦ μακαριστοῦ Γερμανοῦ ἐπ' συνέβη σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφυσιν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὅπως τιμῆσιν τὸν διαπρεπέστατον Ἱεράρχην τῆς δι' εἰδικὸν ἔορτασμοῦ τοῦ ἰωβιλαίου του, ὡς συμπληροῦντος 55 μὲν ἔτη κληρικῆς διακονίας ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, 40 δὲ ἀρχιερατικῆς καὶ 30 ποιμαντορίας ἐν τῇ Μητροπόλει Θνατειρῶν. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐξεδίδετο ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τόμος Ἐνασιμῶν, περιλαμβάνων ἐπιστημονικὰς πραγματείας τῶν παλαιῶν αὐτοῦ μαθητῶν καὶ τῶν πλείστων αὐτοῦ φίλων καὶ ἐκτιμητῶν τῶν πολλῶν αὐτοῦ χαρισμάτων.

Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξόχου Ἱεράρχου ἐν δικαίῳ σκηναίς.

Ἡ ἀπήχησις.

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον διαβιβάσθησαν τὰ ἀκόλουθα τηλεγραφήματα:

Λευκάδος καὶ Ἰθάκης: [Ἐπιστολῇ] Πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐλάβομεν τὸς ὑπ' ἀριθμ. 604 Ἑμετέραν Ἐγκύκλιον συγχαίροντες ἀδελφικῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Σεπτοῦ Προκαθημένου Αὐτῆς, πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν Κλήρου, ἐκφράζομεν τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας, ἐν ταύτῳ δὲ ὑποβάλλομεν καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τοῦ ὑφ' ἡμᾶς Κλήρου σὺν τῇ ὑποσχέσει ὅτι, ὡς πράττει πάντοτε, δὲν θὰ ὑστερήσῃ καὶ ἐφεξῆς ἐκτελῶν τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Δωρόσθος

Πρεβέζης: Κληρὸς Πρεβέζης εὐγνωμονεῖ ἐκ βόθους ψυχῆς ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ βελτίωσιν ἀποδοχῶν δεόμεθα ὑπὲρ υἰείας καὶ μακροημερεύσεως ὑμῶν

Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Οἰκονόμος Παπαζώης.

Ἡλείας: Ἐφημέριοι ἱερεῖς μητροπολιτικῆς περιφέρειας Ἡλείας προσκλήσει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἡμῶν συνελθόντες τρίτον ἱερατικὸν Συνέδριον ἐξαιτούμεθα ὑμετέρας εὐλογίας. Δραττιόμενοι εὐκαιρίας ἐκφράζομεν ὑμῖν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν δι' ἐπιτυχῆ ἔκβασιν ἀόκνων προσπαθειῶν ὑμῶν καὶ δεῖ Μακαριωτάτου προκαθημένου βελτιώσεως μισθοδοσίας ἐφημερίων ὑποσχόμενι ἐντεινῶμεν δυνάμει μας ἀνταποκριθῶμεν καθήκοντα ἡμῶν. Ἐντολῇ Συνεδρίου.

Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Κωνστ. Κουτρούμανος Οἰκονόμος.

Παροναξίας: Σύμπας ἐφημεριακοὶ ἱερεῖς Κληρὸς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας ἐπὶ καθωρισμένου μισθολογίου μαρτυροῦντα ἀγάπην πρὸς Ἐκκλησίαν καὶ

ένδιαφέρον ζωηρόν ὑπὲρ ἀνακουφίσεως ἡφμεριακοῦ κλήρου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ὁμοφώνως ἐκφράζει ὑμῖν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ θερμότητάς αὐτοῦ εὐχαριστίας, δεόμενος τῷ Κυρίῳ ὅπως φωτίζη ὑμᾶς πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ αὐτῷ εὐάρεστον καὶ εὐλογῆ ἔν πᾶσι θαυμάσιως χορηγῶν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἐπίγνωσιν τῆς αὐτοῦ ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρίζομενον. Ἐντολῆ ἡφμεριακοῦ κλήρου Παροναξίας

Οἰκονόμος Στυλ. Μαστορόπουλος Γεν. Ἀρχιεπ. Ἐπιτροπος. Οἰκονόμος Στυλ. Μσιζιτάις Γραμμ. Μητρολ. Πρωτοπρωσβύτερος Κων. Χερουβείμ Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπιτροπος Πάρον.

Ναυπακτίας: 1) Διερμηνεύων ὁμόθυμον γνώμην ἱεροῦ κλήρου ὀρεινῆς Ναυπακτίας διὰ προώθησιν καὶ ἐπιτυχῆ λύσιν προβλήματος μισθοδοσίας κλήρου Ἑλλάδος, ὑποβάλλω βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ θερμὰς εὐχαριστίας. Δεόμεθα Κυρίου ὑπὲρ μακροημερεύσεως ὑμῶν ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας καὶ κοινωνίας.

Ἀρχιερατικός Ἐπιτροπος Ἀποδοτίας Ὀριονίας Οἰκονόμος Γρ. Καραδήμας.

2) Ἐφημέριοι περιφερίας Προσχίου Ναυπακτίας παρακολούθησαντες μὲν ἄγωνα καὶ ἀγῶνας γερασμίας ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπὲρ καλυτερεύσεως ὄρων ζωῆς ἐγκαταλελειμμένου ἡφμεριακοῦ κλήρου ἰδίᾳ ὑπαίθρου χώρας καὶ δι' ἐπιτεύγμα ἐνισχύσεως μισθοδοσίας αὐτοῦ ὑποβάλλουσι δι' ἐμοῦ λίαν εὐσεβάτως θερμότητάς εὐχαριστίας αὐτῶν καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν ὑμετέρας σεπτῆ ἐκκλησιαστικῆ κορυφῆ καὶ ἀγίους συνοδικούς, δεόμενοι Ὑψίστου ὑπὲρ μακροημερεύσεως ὑμῶν ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπιτροπος Οἰκονόμος Γεώργιος Ροντήρης

3) Ἐφημέριοι περιφερίας Κλεπαῖδος Ναυπακτίας παρακολούθησαντες σκληροῦς ἀγῶνας ὑμετέρας Μακαριότητος δι' αὔξησιν μισθοδοσίας ἡμῶν, εὐλαβῶς ὑποβάλλομεν θερμότητάς εὐχαριστίας δι' ἐπίδειχθὲν ἀμείριστον ἔνδιαφέρον ὑμῶν. Ἐγκάρδιον εὐχαί ἡμῶν καὶ οἰκογενειῶν ἡμῶν ἀποταξάντων φάσμα πείνης χάρις ἐνεργειῶν σεπτῆς ἐκκλησιαστικῆς κορυφῆς ὑπὲρ εὐτυχίας καὶ μακροημερεύσεως ὑμῶν καὶ ἀγίων συνοδικῶν. Διὰ τοῦς ἡφμεριους περιφερίας Κλεπαῖδος.

Ἀρχιερατικός Ἐπιτροπος Ἰωάννης Ζαβέρδας

Καρυστίας: Ἐφημέριοι Ἱεράς Μητροπόλεως Καρυστίας εὐσεβάτως ὑποβάλλομεν ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ ἄτιδον εὐγνωμοσύνην αὐτῶν διὰ πρόνοιαν καὶ καταβληθέντας κόπους Ἀγίας Συνόδου πρὸς βελτίωσιν μισθοδοσίας των.

Ἐξ ὀνόματος αὐτῶν Πρωτοσυγκλητῶν Πρωθιερέως Δημ. Παργαρωγίου.

Αργοναυπλίας: Ἐφημέριοι ἐπαρχιῶν Ἄργους—Ναυπλίου εὐγνωμονοῦντες δι' ἐπιτυχῆ ἐπίλυσιν προβλήματος μισθοδοσίας δεόμεθα πρὸς Κύριον ἵνα μακροημερεύῃ ὑμᾶς μοναδικὸν Προστάτην καὶ Πατέρα ἡφμεριακοῦ σώματος ὅπως ἐπὶ ἡμερῶν σας ἐπιλυθῆ ριζικῶς καὶ δικαίως πρόβλημά μας. Μετὰ βαθυτάτου καὶ ἀπείρου σεβασμοῦ.

Πρωτοπρωσβύτερος Ἐδάγγελος Μπονώρης Ἀρχιερατ. Ἐπιτροπος Ἄργους.

Λιδυμοτείχου: Κληρὸς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἐκφράζει ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ Ἱεράν Σύνοδον Ἐκκλησίας Ἑλλάδος βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην δι' ὅσα μὲν ἡφμερικῶς ἐποίησατε πρὸς αὔξησιν ἀποδοχῶν του.

Λιδυμοτείχου Ὁρεισιῶδος Ἰωακείμ

Ζιχνῶν: Ἐφημέριοι Ἱεράς Μητροπόλεως Ζιχνῶν πληροφορηθέντες παρὰ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας ὅσας προσπαθείας κατέβαλεν ὑμετέρα Μακαριότης καὶ Ἱερά Σύνοδος πρὸς ἐπίτευξιν βελτιώσεως ἀποδοχῶν ἡφμεριακοῦ κλήρου, θεματοφύλακος ἔθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων, ἐκφράζομεν ὑμετέρας Μακα-

ριότητι καὶ Ἱερά Συνόδῳ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ διαβεβαιούμεν ὅτι παραμένομεν ἀφωσιωμένοι ὑμῶν θεράποντες.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Δημ. Πιτοίκας, Δημ. Σακελλαρίου, Δημ. Μπαλιτζῆ.

Ἐδέσσης: Ἱερός κληρὸς Μητροπόλεως Ἐδέσσης—Πέλλης εὐγνωμονεῖ ἐπὶ βελτιώσει μισθοδοσίας αὐτοῦ ὀφειλομένη εἰς ἀόκνους προσπάθειας ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ περὶ αὐτὴν Ἱεράς Συνόδου.

Πρωτοσυγκλητὸς Στέφανος Ἀφεντουλίδης

Καλάμαι: Ἐφημέριοι περιφερίας Ἀλαγωνίας δι' ἀρχιερατικῶν ἐπιτρόπου συχαίροντες εὐγνωμονοῦσι δι' ἀγῶνας ἐνίσχυσιν κλήρου καὶ ἐπιτευχθέντα εὐχόμενοι Ὑψίστου ὑγείαν μακροημερεύσιν σας ἐπ' ἀγαθῷ ποιμνίου καὶ κλήρου.

Ἰωαν. Ἀρφανάκης Ἀρχιερατικός Ἐπιτροπος Ἀλαγωνίας

Χούνης: Ἐφημεριακὸς Κληρὸς Ἐπιτροπικῆς περιφερίας Παρακαμπυλίων ὑποβάλλει θερμὰς εὐχαριστίας διὰ ρυθμίσει μισθολογίου των.

Δημ. Παπαθανασίου Ἐπιτροπος Παρακαμπυλίων

Ἐρεσσῶς Δέσβου: Ἐφημέριος Δήμου Ἐρεσσῶς καὶ κοινοτήτων Σιγρίου, Μεσοτόπου καὶ Ἄγρας ἱκανοποιεῖται δι' ἀξιόλογον αὔξησιν μισθοῦ ἡφμεριῶν ὑποβάλλουσι εὐγνώμονας εὐχαριστίας, ὑποσχομένοι ἐπιδοθῶσιν ὑπηρεσίαν των μετὰ περισσῆς ζέσεως ὑπὲρ δόξης Ἐκκλησίας. Κύριος χαρίζοι Ὑμετέραν Μακαριότητα ὑγείαν διαρκῆ μακρότητα ἡμερῶν ἐπ' ἀγαθῷ ὀρθοδοξίας.

Ἀρχιερατικός Ἐπιτροπος Ἐρεσσῶς Μυτιλήνης Οἰκονόμος Θεωμᾶς Παπαδόπουλος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Τῆ 15 λήξαντος μηνὸς ἀρξαμένων τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου μετὰ τὴν λήξιν τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς διὰ τὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγέννων, ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἠύχηθη τὰ δεόντα ἐπὶ τῆ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους, ἐπιπροσθεῖς ὅτι ἡ πνευματικὴ δράσις τῆς Ἐκκλησίας θὰ συνεχισθῆ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς ἔντονον ρυθμόν.

—Ἀνετέθη εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἄργολίδος κ. Χρυσόστομον ἡ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐκκλ. Φροντιστηρίου τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

—Διὰ Β. Δ. ἀπενεμήθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Κασσανδρείας κ. Καλλινίκῳ μετάλλιον ἐξαιρέτων πράξεων διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὰς ἐκκαθαρτικὰς ἐπιχειρήσεις παρασχεθείσας ὑπηρεσίας.

—Ἐπὶ τῆ τελευταίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Θυατείρων Κυροῦ Γερμανοῦ ἡ Ἱ. Σύνοδος τηλεγραφικῶς διεβίβασε συλλυπητήρια τῷ Παναγιωτάτῳ Οἰκουμηνικῷ Πατριάρχη.

Ἀποστολικὴ Διακονία. Τῆ 27ῃ π. μ. ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ ναφῷ τῆς Μονῆς Πετράκη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Μεθοδίου ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ ἐκ τῶν τροφίμων τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστ. Διακονίας κ. Γ. Κρητικοῦ. Κατὰ τὴν τελευταίην παρήσαν μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου, Καθηγητὰ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου Σεβ. πρῶην Λήμνου καὶ οἱ φοιτητὰ τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἡ χορωδία τοῦ Οἰκοτροφείου ἔψαλε κατὰ τὴν τελετήν.

Ἦρχισαν ἤδη αἱ ἐργασίαι πρὸς διαρρυθμίσει τοῦ χώρου, ἔνθα μέλλει νὰ ἐγκατασταθῆ τὸ τυπογραφεῖον. Ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐξεδόθη τὸ πρῶτον Λειτουργικὸν βιβλίον, τὸ Ἱερατικόν, περιέχον τὰς τρεῖς θείας Λειτουργίας. Ἡ ἔκδοσις, ἐγκεκριμένη ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ

ὄπ' αὐτῆς συνιστωμένη δι' Ἐγκυκλίου, ἥτις καὶ προτάσσεται, ἐγένετο κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Πατριαρχείου Κων)πόλεως λίαν ἐπιμελῶς καὶ φιλοτέχνως. (Τιμᾶται δρχ. 40.000).

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ 16 λήξαντος μηνός ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐν Παρισίοις Ἑλλήνου ἱατροῦ κ. Σ. Μαζαράκη.

— Αὐθήμερόν ἡ Α. Μ. ἔσχε μακρὰν σύσκεψιν μετὰ τῆς ἐκ Συνοδικῶν ἀρμοδίας ἐπὶ τοῦ Παλιοημερολογητικοῦ Ἐπιτροπῆς, τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίας Τάξεως καὶ Παιδείας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας πόλεως Ἀθηνῶν κ. Βρανοπούλου.

Κατὰ τὰς ἑσπερινὰς δ' ὥρας προήδρευσε ἀλληλοδιαδόχως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἀνοικοδομήσεως Ἐκκλησιῶν.

— Τῇ ἐπομένῃ (17), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἡ Α. Μ. ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἐν τῷ Ι. ναφ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσεως τελεσθεῖσαν ἱερωργίαν.

— Τῇ 20 λήξαντος ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης.

Ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Τῇ προπαραλευθούσῃ Κυριακῇ (21) ἐν δημοσίᾳ ἐν τῷ «Παρνασσῷ» τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος συνεδρία, καθ' ἣν παρέστησαν ἐπιφανεῖς ἐκπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ πανδήμου δημοψηφίσματος τοῦ ἑλληνικοῦ τῆς Κύπρου λαοῦ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξέθηκε δι' ὄλιγων τὰς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς, αἵτινες, ὡς εἶπεν, ὅσον καὶ ἂν δὲν ὑπῆρξαν ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ὀριστικῶς τελεσφόροι, ὑπῆρξαν ὅμως τοιαῦται, ὥστε νὰ κρατήσουν τὸ ζήτημα εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος καὶ νὰ προδικάσουν τὴν αἰσίαν λύσιν του εἰς λίαν προσεχῆς μέλλον. Δύναται δὲ νὰ υποστηριχθῇ, ἄνευ κινδύνου διαψεύσεως, ὅτι τὸ κυπριακὸν ζήτημα ἐλύθη ὀριστικῶς καὶ τελεσθικῶς διὰ τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λήξαντος ἔτους 1950. Ὑπάρχουν πλείστα πιθανότητες, ἂν μὴ ἀπόλυτος βεβαιότης—κατέληξε λέγων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος—ὅτι τὰ ἠνωμένα Ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπὸ προσφύγων ἐν ἀνάγκῃ, θὰ ἀσκήσουν ὄλην τὴν πίεσιν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, «διὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦν εἰς ἡθικὴν χρεωκοπίαν, προδικάζουσιν τὸν ὀριστικὸν αὐτῶν θάνατον».

Ἐν τέλει ἡ Α. Μ. ἀπέδωκε φόρον τιμῆς καὶ εὐλαβείας εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἱερᾶς κυπριακῆς ὑποθέσεως, ἐν οἷς ὁ κατὰ τὸν παρελθόντι Ἰουνιον ἀποβιώσας Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μοκάριος.

Ἐἶτα ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας κ. Σ. Λοῖζίδης ἐξέθηκε τὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

— Τῇ ἐπομένῃ (22) ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κίουσοπούλου, τοῦ Ρώσου ἐν τῷ Ρωσικῷ Ἰνστιτούτῳ Παρισίων Καθηγητοῦ κ. Σμέμαν, τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Κιτίου Ἀρχιμανδρίτου Ἀνθίμου Μαχαιριώτου καὶ τοῦ Πρωτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Σωτηρίου μετὰ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Δένδια καὶ Κουκουλέ.

— Τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡ Α. Μ. προήδρευσε τῆς Ἀνοικοδομήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, τῇ δ' ἐπιούσῃ ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπισκέφη τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Μπακοπούλου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.

— Αὐθήμερόν ἡ Α. Μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Γερμανίας καὶ τὸν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας Δρα Fry, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, προήδρευσε δ' εἶτα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Σιβιτανίδου Σχολῆς.

— Τῇ ἐπαύριον (26) ἡ Α. Μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ

ὕπουργου τῆς Παιδείας κ. Μπακοπούλου καὶ ἐν συνεχείᾳ διαφόρους Ἐπιτροπὰς.

— Ὁ βοηθὸς Ἐπίσκοπος Εὐρίπου Θεοφ. κ. Ἀλέξιος ἐκπροσώπων τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον παρέστη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσῷ» (26) κατὰ τὴν διάλειξιν τοῦ ἱατροῦ κ. Σ. Μαζαράκη.

— Ὁ αὐτὸς τελέσας τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τῆς Καπνικαρέας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθ' ἣν ἐτελέσθη τὸ ὑπὲρ τῶν Ἰδρυτῶν, Εὐεργετῶν καὶ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἱερὸν μνημόσυνον, ἐκπροσώπων τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον παρέστη εἶτα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν αὐτοῦ, ἐν ᾗ ὁ Καθηγητῆς κ. Φαίδων Κουκουλές ὠμίλησε «περὶ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὡς παιδαγωγῶν». Κατὰ τὸ ἀπόγευμα δὲ παρέστη καὶ ἐν τῇ Παντεῖῳ Σχολῇ κατὰ τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἑορτῇ ὀμιλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργιάκη περὶ τοῦ «Χριστοφόρου πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος».

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Ι. Μητρόπολις Σιατίστῃ καὶ Σιατίστης

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἰάκωβος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐπισκεφθεὶς 65 χωρία τῆς ἐπαρχίας ἱερούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐν πᾶσι, μετὰ δὲ τοῦ κ. Νομάρχου Κοζάνης περιελθὼν τὰ μεγαλειότερα κέντρα τῆς ἐπαρχίας ἠκολούθησε τὴν συντελουμένην ἐργασίαν τῆς Ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐτακτοποίησε πολλὰ ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητός του.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς τεσσαρακοστῆς ἐπισκεφθεὶς μετὰ ἐξομολόγων πάσας τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του μονάδας στρατοῦ ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν, ὠμίλησε καὶ μετέδωκε τὰ Ἄχραντα Μυστήρια εἰς τε τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας προπαρασκευασθέντας διὰ τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ αὐτὸ ἐγένετο διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο Γυμνασίων τῆς Ἐπαρχίας.

— Εἰς τὴν Σιάτισταν καὶ τὰ χωρία, ὅπου λειτουργοῦν Κατ. Σχολεῖα, ἐτελέσθησαν ἰδιαιτέραι λειτουργίαι, καθ' ἃς οἱ μαθηταὶ ἔψαλον καὶ μετὰ προπαρασκευῆν προσῆλθον εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τὴν δὲ παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους ἐν τε Σιατίστῃ καὶ ἀλλαχοῦ περιῆλθον τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς ψάλλοντες ἑμμελῶς τὰ κάλαντα.

Φροντίδι τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπιτροπῆς ἐκ κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐπισκεφθεῖσαι τοὺς καταυλισμοὺς τῶν στρατιωτικῶν μονάδων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους καὶ τῶν Θεοφανεῶν, διένειμαν εἰς τοὺς ἀνδρας γλυκίσματα καὶ ἄλλα ἐόρτια δῶρα.

— Μερὶμνη τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀπὸ τῆς 8 Ἰανουαρίου ἤρξατο λειτουργοῦν ἐν Σιατίστῃ Οἰκοτροφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον διατίθενται, τρέφονται ἐπισκοπικῶς καὶ ἀνατρέφονται χριστιανικῶς καὶ ἑλληνοπρεπῶς οἱ μαθηταὶ τοῦ Τραμπαντζεῖου Γυμνασίου οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐξ ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ τόπου, ἐστεγάσθη ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐθροσκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας εἰς τὰς ὥρας καὶ εὐρυχώρους αἰθούσας τοῦ Α' ὀρόφου τοῦ Τραμπαντζεῖου Γυμνασίου.

Ι. Μητρόπολις Γρεβενῶν

Τῇ 27 παρελθόντος Σ)βρίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σιατίστῃ καὶ Σιατίστης κ. Ἰάκωβος μεταβάς εἰς Γρεβενὰ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς ἐκεῖ ἱερᾶς Μητροπόλεως, χηρευσάσης διὰ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θεοκλήτου· ἀφοῦ δὲ πρῶτον ἐπεκoinώνησε μετὰ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, ἐπισκέφη εἶτα τὰ ἱδρύματα τῆς πόλεως, πρὸς τὸ προσωπικὸν καὶ τοὺς τροφίμους τῶν ὁποίων ὠμίλησεν ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ ἱδρυσις ἢ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν ἐν τῇ πόλει Γρεβενῶν λειτουργούντων Φιλ. Ἰδρυμάτων,

παρασχών ἅμα εἰς τοὺς τροφίμους αὐτῶν συμβουλάς καὶ παραινέσεις.

Τῆ 5 Νοεμβρίου ἡ Α. Σ. ἐτέλεσεν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν, τῶν Σχολείων καὶ πλήθους λαοῦ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου εἰπὼν ἐν ἐπιμνημοσύνῃ τὰ προσήκοντα.

Τῆ 31 Δεβρίου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως εἰς εὐπρεπὲς οἶκημα, ἀρτίως ἐπιπλωθὲν φροντίδι τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ. Μετὰ τὸν ἀγιασμόν δὲ Σεβ. Μητροπολίτης ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, δι' οὓς ἔδει ἡ Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσα ἔτη ἐφιλοξενεῖτο παρ' οἰκογενεῖα τινί, νὰ ἀποκτήσῃ ἰδίαν ἀνεξάρτητον στέγην, ἐξῆρε δ' ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὴν μεγάλην καὶ εὐρεία ἀποστολήν, ἣν ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Μητρόπολις αὕτη εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐπικαίρους μακεδονικὰς ἐπαρχίας, ὡς εἶναι ἡ μαρτυρικὴ ἐπαρχία Γρεβενῶν.

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Σισανίου μεταβαίνει καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα εἰς Γρεβενὰ πρὸς ἄσκησιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων του.

Μητρόπολις Θήρας

Ἐπικειμένων τῶν ἑορτῶν τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Θήρας κ. Σπυρίδων ἀπὸ κλίνης ἀσθενεῖας ἐν Ἀθήναις ἀπηύθυνε πρὸς τὸ ἀνά τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ εὐσεβὲς ποίμνιον ἐγκύκλιον, δι' ἧς, ἐξαιρῶ τὴν μεγάλην τοῦ Χριστιανισμοῦ ἑορτήν, προτρέπεται τοὺς χριστιανοὺς του εἰς μετάνοιαν καὶ προσέλευσιν εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας Κοινωνίας, ἐπέστεφε δὲ τὰς πατρικὰς του παραινέσεις συμβουλευτῶν ἀδελφικῆν ἐν χριστιανικῇ εἰρήνῃ συμβίωσιν πρὸς ἐπαξίαν ἐν καθαρᾷ ψυχῇ ὑποδοχῆν τοῦ Κυρίου.

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης κ. Σπυρίδων ἐξέδωκε καὶ διένειμε ψυχωφελὲς βιβλίδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου κατὰσχυσις τοῦ πνευματικοῦ φρονήματος. Ἡ γνωριμία μας μετὰ τὸν Χριστόν». Ἀθῆναι 1950.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὡς ἀναγράφει ὁ «Πάνταϊνος» τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, κατὰ τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῆ παραμονῇ τοῦ νέου ἔτους τελετῆ τῆς «Βασιλοδητήρας» ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης κ. Χριστοφόρος, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πολλῶν ἐπισήμων, ἐν ἡμίλει τὸν ἀνέφερε τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένα τοῦ Πατριαρχείου ὡς πρὸς τὰ κυριώτερα τοῦ θρόνου ζητήματα, ὅποια τὸ τῶν μεταξὺ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας διαφορῶν, καθ' ἃς ἐδικαιώθη τὸ πρῶτον, τὸ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐγερωθεισῶν παραλόγων ἀξιώσεων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκ Συρίας, Λιβάνου καὶ Παλαιστίνης ὀρθοδόξων, τὸ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας τοῦ Πατριαρχείου, τὸ τῶν μετὰ τῆς αἰγυπτ. κυβερνήσεως συζητήσεων περὶ τοῦ προσωπικοῦ δικαίου τῶν ἐλλήνων λόγῳ τῆς ἄρσεως τῶν Διομολογήσεων καὶ τῆς καταργήσεως τῶν τε μικτῶν καὶ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Α. Μακαριότης ἐξέθηκε καὶ σκέψεις τοῦ τινας περὶ τῆς ἀνάγκης συγκροτήσεως Πανορθοδόξου Συνόδου ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἢ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σινᾶ πρὸς λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ἐκκρεμούντων ζητημάτων, οἷα ὁ καθορισμὸς ὀρθοδόξου τρόπου τῆς διοικήσεως τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ τῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν προσεγγίσεως «τῶν οὕτω κληθεῖσῶν μονοφυσικῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἐκκλησιῶν» (Κοπτικῆς, Ἀρμενικῆς καὶ Αἰθιοπικῆς).

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τῆ 16 λήξαντος μηνὸς ἠγγέλθη ἡ Παρισίων, ὅτι ἐν ἐπισημῷ τελετῇ ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων τοῦ βασιλέως Ἀμπντουλάχ τῆς Ἰορδανίας καὶ τῆς κυβερνήσεώς του ὁ ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου Ραγκέμ Νασσιμπί Πασᾶς ἐγκατεστάθη τῆ 15 Ἰανουαρίου ἐν Ἱερουσολύμοις ὡς προστάτης καὶ φύλαξ τῶν Ἁγίων

Τόπων, εἰς ἐκτέλεσιν σχετικοῦ βασιλικοῦ διατάγματος, δημοσιευθέντος ἐν Ἀμμάν τῆ 5 Ἰανουαρίου ἐν. ἔτους. Ἡ εἰδησις προσθέτει, ὅτι κατὰ τὴν τελετὴν μετέσχον οἱ πρόξενοι τῆς Μεγ. Βρετανίας, τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν, τῆς Ὀλλανδίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Λιβάνου, ὡς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄλλοι κληρικοί, ἀπέσχον δὲ αὐτῆς οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ κύκλοι τῆς Ἱερουσαλὴμ, τὰ καθ. Προξενεῖα Γαλλίας, Βελγίου, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τοῦ λατινικοῦ Πατριαρχείου Ἱερουσολύμων, οἱ Πρόξενοι Περσίας, Αἰθιοπίας καὶ Ἑλβετίας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι Τσεχοσλοβακίας, Πολωνίας καὶ Γιουγосλαβίας. Εἰς τοὺς τελευταίους αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἰορδανίας ἀπηγόρευσαν τὴν διὰ τῶν μεθοριακῶν γραμμῶν διάβασιν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ ὄργανῳ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας Σεβ. Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Κυρηνάκος, μετὰ ἐπτάμηνον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποδημίαν εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς, ἐπανελθὼν ἀεροπορικῶς εἰς Λευκωσίαν μετέβη εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὑπεδέχθη δ' αὐτόν ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μακάριος παρὰ τὴν θύραν τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ καὶ ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. Ἐπηκολούθησεν εἰδικὴ δέησις, καθ' ἣν προσεφώνησεν αὐτόν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀπήντησε δ' εἶτα ὁ Σεβ. Κυρηνεὺς ἐκθέσας ἐν συντόμῳ τὰ κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν δράσιν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν του Πρεσβείας.

—Καθ' ἣ ἠγγέλθη ἐκ Λευκωσίας, τῆ 20 λήξαντος μηνὸς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων ἐξελέγη διὰ βοῆς μητροπολίτης Κιτίου ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Ἀνθίμος Μαχαيريώτης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 παράγραφ. α-γ, τοῦ Καταστατικοῦ (1944) τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Νέας Νοτίου Οὐαλίας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν ἐφημεριακὴν θέσιν ἐν Σίδνεϋ Αὐστραλίας, ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀγάμων Θεολόγων Κληρικῶν (Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων).

Οἱ βουλομένοι δεῖναι νὰ υποβάλωσιν πρὸς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν (Bishopscourt, 5 Bradley St., Randwick SYDNEY, N.S.W. Australia) αἰτήσιν εἰς διπλοῦν καὶ πιστοποιητικὰ 1) ὀνοματεπωνύμου καὶ τόπου γεννήσεως, 2) ἡλικίας, 3) σπουδῶν καὶ προσόντων, 4) ὑπηρεσιῶν, 5) ἀνεπιλήπτου χαρακτήρος καὶ βαθείας ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως.

Ἡ αἰτήσις δεῖν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τεσσάρων μικρῶν φωτογραφιῶν καὶ ὄλων τῶν στοιχείων πρὸς πρόσλησιν (ἤτοι, ὀνοματεπωνύμου γονέων, καταγωγῆς των, διαμονῆς αἰτούντος καὶ γονέων, ἀναστήματος, πιστοποιητικοῦ ἱατροῦ περὶ ἀρτιμελείας καὶ ὕψους).

Θὰ προτιμηθῶσιν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν οὐχὶ ἔλαττον τῶν 34, οὐχὶ δὲ μεγαλυτέραν τῶν 42, ἐντριβεῖς περὶ τὸ κήρυγμα, ὡς καὶ οἱ γνωρίζοντες βεβαιωμένως τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Οἱ ἀγνοοῦντες τὸν τιμάρθρον τῆς ζωῆς καὶ δυσκολοῦμενοι νὰ καθορίσωσιν τὴν μισθοδοσίαν ἣν θὰ ἤθελον, δύνανται νὰ ἀναθέσωσιν τὸν καθορισμὸν τῆς μισθοδοσίας καὶ ἀποδοχῶν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν.

Ὁ διορισθόμενος θὰ καταβάλλῃ, μετὰ τὴν ἀφίξιν καὶ ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του, διὰ μικρῶν μηνιαίων δόσεων, τὰ ἐξόδα τῶν ναύλων του (εἴτε διὰ πλοίου εἴτε ἀεροπορικῶς), θὰ ὑπόκειται δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς μετάθεσιν εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Θεοσσοῦ ἡμῶν Ἐπαρχίας.

Ὁ χρόνος ὑποβολῆς αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων κλείει τὴν 31ην Μαρτίου 1951.

Ἐν Σίδνεϋ τῆ 27η Δεκεμβρίου 1950.

† Ὁ Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας
ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς:
Πρὸς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», Ἀθῆνας (Κ), ὁδὸς Φιλοθέης 19. Τηλέφ. 27.689.

Αἰδ. Σταύρον Σαραντάκη, Θούριον Διδυμοτείχου· **Πανσο. Χρυσόστομον Γαλιούρη,** Πρωτοσύγκελλον, Μυτιλήνην· διευθύνσεις σας ἐταξτοποιήθησαν.—**Αἰδ. Μανωλακάκη,** Χανιά Κρήτης· φύλλον ἀποστέλλεται.—**Αἰδ. Σπύρον Καρατζίαν,** Ἀλωνίσταιναν Τριπόλεως· **Αἰδ. Θωμᾶν Δάξον,** Βόιον Κοζάνης· Ἐνεγράφητε· φύλλα παρελθόντων ἐτῶν δὲν διαθέτομεν. Δὲν ἀπεστέλλετο τὸ φύλλον μέχρι τοῦδε διότι ὑπ' οὐδενὸς εἰδοποιήθημεν ἐν καιρῷ.—**Αἰδ. Βασίλειον Ἀποστολῆν,** Πιτροφόν—Ἄνδρον· φύλλον ἀποστέλλεται τακτικῶς. Ἡ καταγγελλομένη ἀνωμαλία ὀφείλεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ τοπικόν σας ταχυδρομεῖον.

Πᾶσα μεταβολὴ διευθύνσεως δεόν νὰ μᾶς ἀνακοινῶται ἀμέσως, **σημειομένης ἀπαραιτήτως τῆς θέσεως, ἐξ ἧς ἢ μετὰθεῖται.** Ἄλλως, ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς τὴν νέαν διευθύνσιν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, δεόν δὲ νὰ ἦνε εὐανάγνωστα καὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς μᾶς μόνον ὄψεως τοῦ χάρτου.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

I. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3851/2—:2—50 ἡμετέραν διακήρυξιν μέχρι σήμερον οὐδεὶς προσοντοῦχος ὑπέβαλεν ἡμῖν αἴτησιν πρὸς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν ἐν τῷ ἐν Καλλιθέᾳ ἱ. ναῷ τοῦ ἀγίου Νικολάου, καλοῦμεν καὶ αὖθις τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν ἐν λόγω ἐφημεριακὴν θέσιν, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα πιστοποιητικά πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 1951.

† Ὁ Ἀθηνῶν Συνοδικὸν

I. Μητρόπολις Ἡλείας.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47, καὶ 48 τοῦ Α. Νόμου 2200/1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πληρωσὴν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἀγ. Ἀθανασίου Παλαιοβαρβασαίνης, καλοῦμεν τὸς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς ἐν λόγω θέσεως ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρό.τος, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 1951.

† Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς

I. Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱ. ναῶν καὶ ἐφημερίων», τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 536)1945 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου κλπ.», τὸ ἀρθρον 28 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 540)1945 «περὶ ἐκκλησ. ἐκπαίδευσσεως», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 83719 καὶ ἀπὸ 7-10-1946 Ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ χωρίου Καμάρας—Κερκύρας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι ἐφημέριοι τῆς ἐν λόγω ἐνορίας.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950.

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Μεθόδιος

—Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱ. ναῶν καὶ ἐφημερίων», τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 536)1945 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου κλπ.», τὸ ἀρθρον

28 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 540)1945 «περὶ ἐκκλησ. ἐκπαίδευσσεως», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 83719 καὶ ἀπὸ 7-10-1946 Ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου χωρίου Χωρεπισκόπων—Κερκύρας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι ἐφημέριοι τῆς ἐν λόγω ἐνορίας.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 21 Δεκεμβρίου 1950.

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Μεθόδιος

I. Μητρόπολις Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Καλαβρυτίων τακτικοῦ ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμια καὶ κανονικά προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱ. ναῶν καὶ ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικά, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλομεν προβῆ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 11 Ἰανουαρίου 1951

† Ὁ Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας Ἀγαθόνικος

ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου

μετὰ προσθήκης

τῶν ἀπαραιτήτων ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

καὶ τινων Εὐχῶν

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1951

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 40.000

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ὁ Ἐδέσσης - Πέλλης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ὁ Κερκύρας - Παξῶν ΜΕΘΟΔΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκός

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΑΪΗΣ

Τύποις «Φοῖνικες» Λεονάτου 4. Ἐν Ἀθήναις